

ETUPYÖRÄ

MEIDÄT SYNNYTTI SUOMEN VAPAAUS

LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN 47-VUOTISJULKAISU

1968

SOK

Oulun konttori

OULUN OSUUSKAUPPA

OULU

TEBOIL-HUOLTO

OTK

OULUN MYYNTITOIMISTO

OULU

PENTTI H. TIKKANEN
KARUA KERRONTAA
JA KUVIA KAIRASTA

SUUNTANA ERÄMAAT

KIRJAMAAILMA

Maaliskuussa kirjakaupoissa

SODANKYLÄN OSUUSKASSA

Nyt olisi järkeä...
avata nuorisotalletustili

SODANKYLÄ PUH. 36

Kalajokilaakson Osuusliike

YLIVIESKA PUH. 20, 351

— MAAKUNNANLIIKE —

MONIPUOLINEN JA TURVAL-
LINEN OSTOPAIKKA

Huonekaluliike

Ruokasenkatu 15

Rovaniemi Puh. 2683

VALOKUVAAMO

Sotilaiden kuvauskeskus
(vänrikin takki)

Rovaniemi — Kansantalo puh. 3450

MAASEUDULLE POSTIPALVELU

VERKKO-ERKIN PUOTI

Rovaniemi — Valistustalo — Puh. 5453

KUVA-TUOMI

Rovakatu 20 puh. 3103

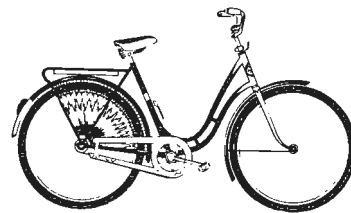
ROVANIEMI

Union-Huolto — Kahvio

MATTI VUORI KY

Kansankatu 3 Rovaniemi puh. 16516

KIRPA OY

KIRJA JA PAPERIKAUPPA

Rovaniemi, Rovakatu 30 Puh. 2281

TERÄS-SIIPi POLKUPYÖRÄT

TERÄS oy

Rovaniemi — Kemijärvi — Sodankylä

POLKUPYÖRÄPATALJOONA 1:n
JÄÄKÄRIPATALJOONA 1:n
POHJANMAAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN
LAPIN JÄÄKÄRIPATALJOONAN
VARUSKUNTAPAikkojen MAAKUNNAT

Pohjois-Suomen sotilasläänin komentajan tervehdys

Ollessani noin 15 vuotta sitten Rovaniemellä sotilaspiirin päällikkönä, alkoi itsepintainen huhu kierrellä Lapissa. Sen mukaan piti Vaasassa sijaitsevan Pohjanmaan Jääkäripataljoonan siirtyä lähiaikoina jonnekin Lappiin. Huhu sitkistyi ja viimein toteutui. Monivaiheisten neuvottelujen jälkeen määrättiin tälle kunniakkaalle joukko-osastolle sijoituspaikaksi Sodankylä. Silloin ajattelin, että olisin kovin mielelläni halunnut palvella juuri tämän joukon komentajana. Olinhan pitkän aikaa palvellut vänrikkinä ja luutnanttina perinnepataljoonassa Terijoella. Mutta virkaikäni juoksi ohi tuon toivomuksen. Onneksi olen nyt esimiehenä voinut tutustua pataljoonaan ja seurata sen kehitystä.

Muistissani on eräs hauska tapahtuma juuri nykyiseltä pataljoonan majoitusalueelta vuonna 1945, sodan päättymisen jälkeen piti rajavartiointia tehostaa Lapissa ja niin siirrettiin etelästä sinne yksi rajapataljoona. Sen tilapäiseksi sijoituspaikaksi valittiin Lapin Jääkäripataljoonan nykyinen alue. Olin majurina kenraali Raappanan adjutanttina tarkastusmatkalla Lapissa. Saavuimme juhannuskesällä alueelle, joka oli täysin koskematon korpea ja Jeesiö-joen rannat olivat raivaamatta. Etelästä tulleet eivät olleet tottuneet Lapin eläinkuntaan ja niin sääsket vaivasivat kaikkia vallan tavattomasti. Kenraali kysyi eräältä aliupseerilta että miltä nyt Lappi ja tämä alue tuntuivat. Innokas lapinkäviä ja erämies odotti positiivista vastausta, mutta hänen hämmästyksensä vastasikin aliupseeri siekallematta: "Kehnoa on kotimaa, herra kenraali".

Mutta kun nyt käy alueella ja näkee vilkasta rakennustoimintaa, alueen taitavaa suunnittelua ja rehtiä palvelusta, jota Lapin jääkärit suorittavat, tulee toisiin ajatuksiin. Lapin Jääkäripataljoona on kehitymässä olosuhteisiin sopivaksi joukko-osastoksi, joka syystä voi olla ylpeä erikoisasemastaan. Mutta se myös velvoittaa.

*Pohjois-Suomen sotilasläänin komentaja
Kenri. O Korhonen*

Itsenäisyytemme juhlavuosi on siirtynyt historiaan. Kulunut vuosi osoitti, että puolen vuosisadan aikana tapahtuneesta valtavasta edistymisestä huolimatta ei aika ole ollut riittävän pitkä, kypsyttämään koko kansakuntaamme tajuamaan sisäisen yhtenäisyyden ja yksimielisyyden merkitystä. Me pyrimme edelleenkin penkomaan liiaksi historian roskatynnyreitä unohtaen monasti ne myönteiset piirteet, joita on toki monin verroin runsaammin kuin kielteisiä.

Myös puolustusvoimamme ovat joutuneet ristiva-laistukseen, mistä ei ole puuttunut myöskään tummia sävyjä. Keskustelua sodasta ja rauhasta sekä puolustuslaitoksen merkityksestä on käyty kiihkeästi ja usein varsin tunneperäisesti. Erällä tahoilla on haluttu nähdä kaikki maanpuolustustyö rauhantyon vastakohtana. Näinhän eivät asiat tietystikään ole, minkä onneksi kansamme suuri enemmistö ymmärtää: maanpuolustuksen tarkoituksena on rauhan ylläpitäminen itsenäisyytemme säilyttämiseksi. Päämäärä on sama kuin useimmilla pasifisteilla, mutta menettelytavoista ollaan eri mieltä.

Vuosi on ollut Lapin Jääkäripataljoonan osalta työntäyteinen ja menestyksellinen. Toisaalla lehdeessämme selostetaan lähemmin vuoden tapahtumia, joten mainitsen vain muutamia asettamatta niitä tärkeysjärjestykseen.

Maakuntamarssi oli paitsi jääkärien kunnan osoitus, myös tärkeä rengas siinä työssä, minkä tarkoituksena on lähentää joukko-osastamme kotimaakuntaansa. Ilmeisestikin maakuntamarssi on täyttänyt siihen asetetut toiveet. Kuluvan vuoden eräänä tavoitteena on vastaavanlaisen marssin suoritus läntiseen Lappiin.

Seuraavaksi haluaisin mainita omaisten päivät, mitkä osoittivat, että kotiväki on kiinnostunut tutustumaan niihin olosuhteisiin, missä Lapin jääkärit suorittavat varusmiespalvelustaan.

Jääkärien sotilaalliset taidot punnittiin siinä koulutustarkastuksessa, minkä sotilasläänin komentaja,

kenraaliluutnantti O Korhonen, suoritti keväällä. Tarkastuskertomus osoitti, että koulutustavoitteet oli saavutettu lyhennetty palvelusaika huomioonottaen varsin hyvin, joten entisten jääkärien ei tarvitse olla huolissaan tämän päivän jääkärien palvelushalun puuttumisesta.

Itsenäisyyspäivää vietettiin monin juhlallisuuksin yhdessä siviiliväestön kanssa. Kohokohdaksi muodostui Joutselän patsaan jäljennöksen paljastaminen. Muistomerkin rakentaminen on vaatinut Jääkäripataljoona I — Lapin Jääkäripataljoona Kilta ry:ltä paljon työtä, ponnistuksia ja uskoa. Me Lapin Jääkäripataljoonassa palvelevat esitämme parhaat kiitoksemme killalle. Näemme tässä entisten jääkärien kädenojennuksen Lapin jääkäreille.

Vuoden vaihtuminen merkitsi myös siirtymistä juh-lavuodesta toiseen, sillä alkaneena vuotena vietetään puolustuslaitoksen 50-vuotisjuhlaa. Lapin Jääkäripataljoonalla on vuoden alku ollut työntäyteinen. Tammi-helmikuun vaihteessa toimeenpantu ampumaleiri ja sotaharjoitus ovat olleet pataljoonan historian rankimpia. Jääkärien kunnan näytteenä haluan mainita menomarssin ampumaleirille. Todettakoon, että pataljoona hiihti maastoitse 30 tunnin kuluessa noin 80 kilometriä täyspakkausta kantaen. Marssi suoritettiin suurimmaksi osaksi pimeällä. Tämäkin suoritus osoitti, ettei pojasta ole polvi huonontunut, vaan että pataljoonassamme vallitsee sama peräänantamaton jääkärihenki, mikä on ollut leimaa antavana tälle joukko-osastolle sen kaikissa vaiheissa. Olen vakuuttunut, että nykyisetkin jääkärit ovat rautaa, tarvittaessa kovia kuin kirveen hamarat. Tätä tosiasiaa ei ole syytä unohtaa kaiken sen kohun ja arvostelun keskellä, minkä kohteeksi tämän päivän nuoriso on monasti joutunut.

Lapin Jääkäripataljoonalla on vankat ja kestävät perinteet, joille rakentaa. Olemme siitä kiitollisia niille lukemattomille pataljoonan riveissä palvelleille jääkäreille, jotka ovat olleet tässä rakennustyössä mukana. Mutta me olemme myös kiitollisia siitä, että meille on annettu uusi ja puolustuslaitoksen kannalta koskematon alue, Lappi, jossa voimme yhdessä paikallisen väestön kanssa vaalia ja kehittää niitä arvoja, jotka ovat itsenäiselle kansakunnalle ensiarvoisen tärkeitä. Lausun parhaat kiitokset edeltäjilleni siitä työstä, mitä he ovat tehneet hankkiessaan joukko-osastollemme kotipaikkaoikeuden ja väestön myötämielisen suhtautumisen Lapin alueella. Valmistautuessamme viettämään 47:tä vuosipäiväämme, toivotan kaikille pataljoonan riveissä palvelleille ja tällä hetkellä palveluksessa oleville menestystä työssään maanpuolustuksen ja joukko-osastomme hyväksi.

Tätä puolustusvoimien 50-vuotisjuhlavuotta vietetään monin tilaisuuksin. Luodaan katsauksia menneeseen, tehdään tilitystä tapahtuneista ja kaavaillaan tulevaisuutta. Mikä on lopputulos? Muutamaan sanaan tiivistettynä yhdistelmänä voidaan todeta: itsenäisen Suomen puolustusvoimat ovat pystyneet kunnialla täyttämään tehtävänsä maamme turvallisuuspolitiikan osana; tapahtunut kehitys on ennen kaikkea uutteran ja epäitsekään työn tulosta, koska puolustusvoimille annetut taloudelliset mahdollisuudet ovat aina olleet puutteelliset; meidän on pysyttävä kehityksen mukana ja kehitystä on vietävä eteenpäin meille sopivaa omintakeista linjaa.

Kehitys kulkee nopeasti eteenpäin kaikkialla ja joka alalla. Suuria, perustavaa laatua olevia keksintöjä tehdään edelleen ja ne avaavat vuorostaan lukemattomia sovellusmahdollisuuksia. Elämme ennenkaikkea tekniikan aikakautta, kuten sanonta kuuluu. Tekniikka, koneet kiehtovat erityisesti nuorisoa. Sen voi todeta mm. siitä, että yhä enenevässä määrässä pyritään suorittamaan varusmiespalvelus teknillisissä aselajeissa. Tosin kaikki aselajit ja nimenomaan jalkaväki on teknillistynyt enemmän kuin yleensä luullaan. Kaikki tämä on hyvää. Luonnollisesti on puolustusvoimiemme suorituskykyä pyrittävä parantamaan kaikella mahdollisella. Ja mikä lohdullisinta, meillä on myös puolustusvoimiemme teknilliseen kehittämiseen pystyviä miehiä sekä vakinaisessa palveluksessa että reservissä ja meillä on korkealla tasolla oleva monipuolinen teollisuus. Rahaa — ikävä kyllä — vain puuttuu. Tai ei niinkään rahaa, vaan tahtoa ja asioiden näkemistä oikeassa tärkeysjärjestyksessä. Vähätellään peruskalliotamme, maanpuolustusta. Olemme liian hyväuskoisia. Puolustusvoimain komentaja on lausunut eräässä haastattelussa: "Idealismiin perustuva periaatteellinen pasifismi on tietysti luvallinen asenne, mutta mielestäni täysin epärealistinen nykymaailmassa." Tähän jokainen vähinkin maailman tapahtumia kiihkottomasti seurannut yhtyy varauksetta.

Rajattomassa tekniikan ihailussa piilee kuitenkin eräs vaara. Unohdetaan tärkein — ihminen. Näin yleensä ja puolustuslaitoksesta puheenollen jalkaväkimies — taistelija. Jalkaväki on kuitenkin edelleen pääaselaji. Jalkaväen tarkastaja toteaa Jalkaväen vuosikirjassa 1967—68 julkaistussa kirjoituksessaan: "Jalkaväen merkitys ja osuus taistelun raskaimman taakan kantajana on säilynyt. Jalkaväen liikkuvuutta on parannettu erilaisten ajoneuvojen käytöllä, jalkaväkeä pystytään tukemaan entistä voimakkaammalla tulella, mutta taistelun loppuratkaisu suoritetaan edelleen mies miestä vastaan." Näin on. Jalkaväkikin on muuttunut paljon siitä, mitä se oli 50 vuotta sitten tai vaikkapa 20 vuotta sitten. Siitä huolimatta herää aika ajoin epäilyksiä siitä, onko suomalainen jalka-

väki pystynyt seuraamaan aikaansa. Pystymmekö tasapäisiin suorituksiin muiden kanssa? Kun lähdemme etsimään vastausta tähän kysymykseen, on aloitettava niiden tekijöiden selvittelystä, joista kaikki riippuu silloin, kun ollaan mies miestä vastaan. Jokainen meistä Etupyörän lukijoista pystyy itsekkin näitä kysymyksiä miettimään, mutta tuotakoon tässä esille eräitä näkökohtia.

Ensimmäinen ehto on, että mies on ratkaisevalla hetkellä mahdollisimman hyvässä toimintakunnossa. Väsynyt mies jää varmasti toiseksi — kuten sanotaan — vaikka hänellä olisi miten hyvät teknilliset välineet. Siis fyysillinen kunto on kaiken perusedellytys ja sen me voimme hankkia ilman suuria kustannuksia. Väitetään, että fyysinen kunto voidaan korvata kuljetusvälineillä, mutta näin ei ole. Sitä ei voida korvata. Ajatelkaamme omia olosuhteitamme. Fyysisiin ponnistuksiin joudumme joka tapauksessa ratkaisua suorittaessa. Ja totuus on, että fyysisen väsymyksen seurauksena laskee myös henkinen vireys, joka on onnistumisen toinen perustekijä. Ilman nopeaa ilmiöitteen havaitsemista ja niihin reagoimista, ilman nokkeluutta jalkaväkimies — ja nimenomaan jalkaväkimies — ei menesty ratkaisevalla hetkellä. Jalkaväkimiehen on oltava ja hän on tässäkin mielessä miesten parhaita. Fyysinen kunto ja henkinen vireys eivät tietysti vielä riitä, vaan lisäksi tulevat monet muut tekijät. Mainittakoon vaan taito käyttää asetta, taito liikkua ja suojautua. Sanalla sanoen sellainen taito, että jokainen voi luottaa itseensä ja myös toveriinsa — taistelijapariinsa — muihin taistelijapareihin jne. Taito, mikä jalkaväkiryhmäältä — vain yhden esimerkin taas mainitakseni — vaaditaan, ei ole pieni ja se on vaikeasti opetettavissa. Mutta se ei ole ylivoiminen tehtävä ja taito on sitä jotakin, jossa meillä on täydet mahdollisuudet päästä vähintään samaan kuin jonkun toisenkin.

Tehvehdin Lapin jääkäreitä merkkipäivänänne tietoisena siitä, että te kaikki tunnette oikeaa ylpeyttä kunniakkaasta tehtävästänne jalkaväen iskujoukkona, sen kärkenä. Kannustakoon se edelleenkin sellaisiin suorituksiin, että yhä laajemmat piirit tuntisivat luotamusta jalkaväkeemme ja koko puolustusvoimiin.

Kenraaliluutnantti Tauno Kopra

Kun kesällä 1966 kävin Terijoella ja matkalla sinne lähestyin autolla sitä paikkaa Joutselässä, missä Joutselän patsaan piti olla, olin jännittynyt näkemään onko se vielä paikoillaan. Ja siinä se oli — Joutselän patsas.

Siinä se harmaana ja vaatimattomana seisoivat hoitamattomassa ympäristössä. Mutta kuitenkin siihen sisältyi jotakin, jotakin sellaista arvokkuutta, uhmaakin, jota on vaikea kuvailla, sen vain tunsi.

Näkemäni toi mieleeni paljon muistoja. Kuinka monta kertaa olinkaan luutnanttina Terijoella pitänyt oppitunnin Joutselän taistelusta. Ikuisesti on syöpynt mieleeni tämän taistelun piirros. Sielunsa silmillä voi yhä nähdä suomalaisten hiihtomiesten syöksyvän esiin metsän kätköstä ja käyvän maahan tunkeutuvan viholliskolonnan kimppuun.

Jo silloin, 400 vuotta sitten, suomalaiset miehet tiesivät minkälainen toiminta, taktiikka, on suomalaisten hiihtomiesten voima.

Tuli myös mieleen aika 400 vuotta myöhemmin. Talvisodan ja jatkosodan aikana taisteltiin samoilla tanterilla isänmaamme kohtalosta. Kesällä 1944 Jääkäripataljoona 1, Joutselän miesten perintöjen vaalija, taisteli sen patsaan juurella, jonka se oli esisiensä muistoksi pystyttänyt.

Joutselän patsaan paljastustilaisuudessa 5. päivänä heinäkuuta 1931 lausui patsasaatteen luoja, intomielinen kapteeni Kaarlo Breithöltz puhuessaan Joutselän urhojen vaikuttamista, "Me vain yritimme sen tehdä minkä me oikeaksi tunsimme. Me vain niin tahdoimme tapahtuvaksi, kuin me kotimme ja lastemme parhaaksi ymmärsimme. Me vain sen kalliin perintömme, minkä meille iso antoi ja emo jätti, omanamme säilyttimme ja sitä puolustimme. Me emme siitä tahtoneet luopua, minkä me tiesimme taaton taivahisen meille uskoneen. Vapaus ja rauha oli rakas meille, taisto raskas, muttei outo. Vapauden omistuksesta me saimme maksaa raskaan veron. Ja me saimme pitää vapauden, mutta rauhan aniharvoin. Ja me saimme,

Joutselän perintö

köyhän rajan köyhä kansa, lapsillemme perinnöksi jättää vapaan kotikonnun, vapaan kodin, vaikka vaaroinen ja puutteinen, mutta — Herra tietää — vapaan."

"Me tajusimme, että se tie, jonka nuo sankarivainajat meille vanhoivat, on se sama kunnian ja velvollisuuden tie, jota seuraten Suomen mies on lukemattomiin vaaroihin kulkenut ja lukemattomat kilvoitukset kestänyt ja lukemattomat kerrat maansa nimen kirkaustanut. Se tie ei ole helppo kulkea, ja monet yksilöt sille tielle sortuvatkin, mutta se kuitenkin takaa parhaan saavutuksen. Sieltä, kunnian ja velvollisuuden tieltä, on meidän kansamme saavuttanut korkeimmat voittonsa: vapautensa, itsenäisyytensä, oikeutensa vapaa ja itsenäinen olla. — Tälle tielle pyrkimään ja sillä pysymään meitä neuvoo tämä patsas."

"Tämä patsas seisoo kunniavartiona urhojen vapailta kummuilla. Tämä vartio ei ole täällä vain tekemässä kunniaa heille, jotka sen ovat ansainneet, vaan se on myös tämän rajamaan valppaana vartijana eräässä tärkeässä mielessä. Ollen tienviittana sillä kunnian ja velvoituksen tiellä, joka yksin pystyy meille takaamaan vapautemme ja itsenäisyytemme, se tässä tehtävässään tulee huolella pitämään rajakansan mielet valppaina kaikkia maahan pyrkivää vierasta ajatusta, repivää tahtoa ja tämän maan perinnäisiin tapoihin soveltumatonta henkistä virtausta vastaan. Se seisoo aivan valtakunnan rajalla, siellä missä kaikki ulkopuolelta tuleva ajatusten harha on oikaistava ja sen vaikutus maahan vaimennettava." —

Kuinka enteellisiä, oikeaan osuvia ja nykypolveakin velvoittavia nämä sanat ovatkaan jotka on lausuttu lähes 40 vuotta sitten. Pystyttäessään Joutselän patsaan jäljennöksen alueelleen, on Lapin Jääkäripataljoona halunnut osoittaa, että pohjoisen rajan vartijat haluavat säilyttää ne siteet, jotka yhdistävät Lapin jääkärit aikaisempien jääkäripolvien kanssa tuntemaan ja tunnustamaan rajakasteen sanoman, että "vainolainen pääsee Suomeen vasta pyörämiehen haudan yli."

Joutselän miesten perinne ei ole elänyt vain ajatuksissa ja juhlapuheissa, se on toteutunut myös käytännössä. Monet ovat ne paikat joissa sitten Joutselän päivien on käyty maahan tunkeutujan kimppuun. Lappisakin tällaisia taistelupaikkoja, "Joutselkiä", on useita. Lähin Lapin Jääkäripataljoonaa on Pelkoseniemi, jossa talviyön pimeydessä 17. päivänä joulukuuta 1939 käytiin vainolaisen kolonnan kimppuun ja lyötiin se takaisin. —

Ei mikään ole niin miellyttävää ja kansalle onnellista kuin saada elää rauhassa. Rauhalla emme kuitenkaan ole saaneet lahjaksi eikä sen säilyminen ole itsestään selvä asia. Rauhan saavuttamiseksi on pitänyt taistella. Sen säilyttämiseksi on edelleen valmistauduttava taistelemaan. Maailma ei tässä suhteessa ole muuttunut. Isänmaan puolustaminen on kautta vuosikatojen ollut ensisijassa miehisten miesten tehtävä. Niin on yhä edelleen.

AlttarikAAPin luovutus Lapin Jääkäripataljoonalle

Ukon varassa tulevaisuuteen

Paavali, maailmanhistorian toiseksi suurin hahmo Vapahtajamme jälkeen, katselee elämää ja tulevaisuutta aivan toisesta näkökulmasta kuin me tämän päivän ihmiset. Tilanne silloin oli paljon tukalampi kuin meillä nyt. Kristinusko otti ensi askeleitaan maailmassa, missä uskontoja oli mitä erilaisimmissa muodoissa ja missä kristityt olivat vainottuja. Apostoli itse oli vankilassa ja hänen ystävänsä hajallaan vailla johtajaa.

Kaikesta huolimatta Paavali on toivorikas ja kirjoittaakin ystävilleen: "Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen." Hän uskoi tulevaisuuteen, vaikkei siihen sivullisen silmin näyttänyt olevan reaalisia edellytyksiä. Jeesus Kristus oli hänen uskonsa perustana. Virsirunoilija on ilmaissut tämän hänen elämänasenteensa sanoilla: "Hänessä vaivat vaikeimmat voitoksi kerran muuttuvat".

Lähinnä oli kysymyksessä huoli kristinuskon tulevaisuudesta, kun apostoli kirjoitti rohkaisun sanat. Samalla hän myös varoitti häpeämstä evankeliumin sanaa, sillä siinä on ainoa todellinen voimanlähde.

Olemme tulossa jälleen tilanteeseen, jolloin vanhaan kirstityissä maissa kohdataan eri maailmanuskontojen paine. Nykyinen mieheksi varttunut sukupolvi joutuu uudella tavalla ottamaan kantaa, mihin uskoo ja mistä pitää kiinni. Ihmisusko ei kestä, mutta joka Kristukseen uskoo, hän saa voiman ja rohkeuden kaikissa tilanteissa. Kansamme historia osoittaa, että samasta näkökulmasta, mistä Paavali katseli elämää, on hänen kehoituksestansa katsellut tulevaisuuteen Suomen kansa. Usko Kristuksen voimaan on poistanut pelkuruuden hengen ja luonnut keskellemme yhteyden ja rakkauden hengen. Kun ihmismahdollisuudet ovat loppuneet, on jäänyt kuitenkin jällelle usko Jumalaan. Tämä sama usko ja sama näkökulma elämän tapahtumiin auttaa meitä vastaisuudessakin voittamaan vaikeudet. Ilman Jumalaa olemme hyvin pian tyhjin käsin ja toivottomin mielin, mutta Jeesus Kristus antaa heikolle voiman ja masentuneelle toivon. Kun tämän toteamme, emme puhu korulauseita ja elämän vakavaa todellisuutta. Tilanteet vaihtuvat, mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti.

V J MALMIVAARA

Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen tervehdys

Lapin Jääkäripataljoonalle

LAPIN JÄÄKÄRIT

Hyvää juhluvuotta. Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen puolesta esitän Lapin Jääkäripataljoonan johdolle ja kaikille jääkäreille parhaat kiitokset hyvästä yhteistyöstä kuluneena vuonna. Kun saa toimia yhdistyksessä, jolla on monopoliasema varuskunta-alueella, tuntee työn tavallista vaativampana ja laiminlyönnit rasittavina. Sotilaskodin varsinainen henkilökunta, joka päivästä toiseen palvelee harmaapukuisia asiakkaitaan, on hoitanut hyvin odotetuimman palvelumuodon, ja kymmenet palkattomat sisaret ovat tinnimättä pitäneet kiinni päivystysvuoroistaan. Sotilaskotityössä jää kuitenkin muutamille päävastuu, ja näiden muutamien on usein vaikea löytää — hyvästä tahdosta huolimatta — toimintamuotoja, jotka vähin voimin ja kustannuksin pystyttäisiin hoitamaan ja jotka todella olisivat ”pojille” toivottuja. Opiskelu ei muun opiskelun päälle enää maista, ja viihdeohjelmallekin täytyy sentään asettaa tasovaatimuksia. Niin on yhdistyksemme halunnut keskittyä vain suuriin tapahtumiin, tuloon, lähtöön, jouluun jne. Sotilaskotiyhdistysten periaatteisiin kuuluu, että mahdollisesti saatava voitto palautetaan oman joukko-osaston miehille ilmaisena tarjoiluna tai muina lahjoituksina ja määrätty summa lähetetään Pääesikunnan kautta

viihdytys- ja koulutusmäärärahoina jaettavaksi. Tässä suhteessa yhdistyksemme on pyrkinyt olemaan kuuliainen, vaikka toimintavuosia on ollut vasta muutamia ja mahdollisuudet sen mukaiset vanhoihin yhdistyksiin verrattuna. Tämän pitemmälle en halua mennä näin arkisella linjalla juhlaulkaisun palstoilla.

On alkanut puolustuslaitoksemme juhluvuosi. En tiedä, miltä tuntuu olla suomalainen sotilas vuonna 1968. Historiasta olen lukenut, että itsenäisyytemme alkuaikoina myös tavallinen rivimies tunsu ylpeyttä pitkästä palvelusajasta ja tiukasta koulutuksesta. Tällä ”ylpeydellä” jaksettiin sitten käytännössä osoittaa, mihin pystytään. On ollut hyvin huolestuttavaa, että viime aikoina eräissä yhteyksissä on halveksittu puolustusvoimissa saatua kasvatusta ja väheksytty sotilaa merkitystä yhteiskunnassamme. — Onpa joku kehumus muistavansa paholaisen katsellessaan sotilasta korttipakastaan. — Tunnuksista vailla ei jaksa innostua edes vapaaehtoisesta tehtävästä, kuinka sitten pakollisesta. Onneksi äänekkään ryhmä ei aina merkitse enemmistöä. Olkoon sotilaskotisisarten lähes kahdeksaantuhanteen nouseva jäsenmäärä eräänä todisteena Suomen kotien myönteisestä asenteesta. Kun sisaret lisäksi edustavat kaikkia yhteiskuntaryhmiä, on tämä varmaan osoitus siitä, että puolustuslaitos nähdään ennen kaikkea rauhan armeijana, joka ”mikäli teistä riippuu” — kannan mukaan elää ja kunnioittaa toisten elämää. Uskallan myös sanoa, että sotilaskotisisarten ryhmä on sittenkin vain pieni murtoosa niistä, jotka haluavat tänä vuonna vilpittömästi onnitella juhliavaa puolustuslaitosta. Tunnetuin suomalainen soturi sanoi suuren sodan vaikeimpina viikkoina: ”Korkeimpaan luottaen minä toivon ja minä uskon, että eduskunnan ja hallituksen lukemana, takanamme yksimielinen Suomen kanssa, meidän onnistuu turvata itsenäisyytemme ja kansallinen olemassaolomme.” Tämän voimme tallettaa muistiimme niiden päivien varalle, jolloin meistä uhataan tehdä epäilijöitä.

LEMPI MIKKONEN

VARUS- KUNTA

JA

Kiittäen siitä, että "Etupyörä"-lehden taholta on minulle varattu tilaisuus palstatilan käyttöön varuskuntaväen piirissä leviävässä lehdessänne pyydän käyttää tätä tilaisuutta lausukseni tervehdykseni Sodankylän kunnallishallinnon puolesta Teille varuskuntalaiset, jotka olette myös ennen kaikkea sodankyläläisiä. Vasta paikkakunnalle tuleena toivon, että ne hyvät ja rakentavat suhteet, jotka ovat vallinneet Lapin Jääkäripataljoonan ja kunnan sekä myös varuskuntalaisten ja paikkakuntalaisten välillä jatkuisivat ja kehittyisivät edelleen myönteiseen suuntaan. Jo nyt on todettava, että Sodankylän kuuluisimpia puolia kunnan ulkopuolella liikuttaessa on Lapin Jääkäripataljoonan olemassaolo paikkakunnalla. Meidän sodankyläläisten on syytä olla ylpeitä tästä omasta joukko-osastostamme.

Kuntamme kehityksen kannalta on varuskunnalla suurehkoa teollisuuslaitosta vastaava kansantaloudellinen merkitys. Myös ihmissuhteiden ja harrastustoimintojen aloilla on varuskunta antanut dynaamisen lisän paikkakunnan rientoihin. Kunnallisten palvelusten tason kohottamistehtävissä ovat varuskunta ja kunta yhteistoimin sopineet jo monia tärkeitä ja kuntalaisille myönteisiä ratkaisuja.

Kun Te varuskuntalaiset ensi lokakuussa toimitettavissa kunnallisvaaleissa nyt ensi kertaa käytätte kunnallista äänioikeuttanne Sodankylässä, niin saanen tässä yhteydessä lausua Teidät tervetulleiksi myös kunnallisiin luottamustehtäviin ja siten yhteistyöhön myös kunnallishallinnon alalla.

KUNNANJOHTAJA LASSE NÄSI

Maanpuolustusjärjestöjen yhteistoiminta Sodankylässä

Sen toiminnan lisäksi, mitä reserviupseereilla ja -aliupseereilla on omissa kerhoissaan ja josta viime vuonna kerroimme yksityiskohtaisesti, on vilkasta yhteistoimintaa varuskunnan kerhojen ja naapuripiirien res.upseerien ja res.aliupseerien kanssa. Tämä yhteistoiminta on laajentunut viime vuonna ja seuraavassa tarkastellaan yksityiskohtaisemmin tämän hetken toimintamuotoja ja vähän tuleviakin.

Läheisintä on yhteistoiminta luonnollisestikin Sodankylän res.upseerien ja res.aliupseerien välillä. Useimmat tilaisuuksista ovat yhteisiä, kuten luennot, tutustumiset, ammuntatilaisuudet, palloiluillat sekä hengellinen toiminta ja järjestelyt suuremmissa, kuten piirin kilpailuissa. Viime marraskuussahan olivat Lapin piirin autopartiomestaruutta ratkomassa liki kaksisataapäinen joukko res.upseereita ja res.aliupseereita Sodankylässä ja tänä vuonna olivat vuorossa piirin talvimestaruuskilpailut. Täällähän ovatkin puitteet erinomaiset tällaisille suurille kilpailuille. LapJP:n myötämielinen suhtautuminen on edesauttamassa huomattavasti res.upseerikerhon ja res.aliupseeriyhdistyksen ”jokapäiväistäkin” toimintaa ampumaratoineen, kuntotaloineen, elokuvateattereineen ja tukea saatu myös luonnoitsijoiden ja järjestelyavun muodossa.

Edellä lueteltujen piirin kilpailujen, joissa osanottajat ovat eripuolilta lääninä, puitteissa ovat piirimme

reserviläiset tutustuneet varuskuntaan ja toisiinsa. Tämän lisäksi on kutsuttu silloin tällöin naapuripiirien reserviläisiä tänne kilpailemaan ja tutustumaan varuskuntaan. Reserviupseerikerhon kutsumana vieraili keväällä 70 res.upseeria ja 20 naisosastojen jäsentä Kittilästä, Inarista, Pelkosenniemeltä ja Sodankylästä varuskunnassa kilpailujen ja tutustumisen merkeissä. Tällaisia tilaisuuksia on tarkoitus jatkaa — näin tutustutaan toisiin kerhojen jäseniin ja eri kerhojen toimintamuotoihin. Res.aliupseereilla on myös ollut useita tilaisuuksia ympäristökuntien res.aliupseerien varuskunnan aliupseerien sekä Lapin Aliupseerien kanssa. Lajeina ovat olleet hiihtoammunta, juoksuammunta ja lentopallo.

Paikallisten res.kerhojen ja varuskunnan kerhojen välillä on vuoden aikana kanssakäyminen lisääntynyt ja on saatu yhteisiä tilaisuuksia lisää: maastokilpailu, autopartiokilpailu, pilkkikilpailu ja hengelliset tilaisuudet. Vanhoja koeteltuja lajeja ovat ammunta, lentopallo, uinti ja luentotoiminta. Kukin kerho on joukkuekilpailuissa vuorollaan päässyt voiton makuun, useimmiten kuitenkin varuskunnan au-kerho.

Tällainen yhteistoiminta on omiaan lujittamaan reserviläisten ja varuskunnan välisiä suhteita. Näin edistetään myös päämäärää: maanpuolustus koko kansan asiaksi.

Ltn res Pentti Pirttijärvi

Ylivääpeli Lauri Lumppio

Ohitse kulki nuori elämä
Tuoni korjasi miehen
keskeltä työn, elämän kevään. . .

Keskellä kauneinta kesää tuli suruviesti, Laurin taistelu on päättynyt. Tosin tähän suruviestiin oltiin osattu jo varautua, mutta sittenkin se tuli yllättäen. Vielä edellisenä iltana käydessäni hänen sairasvuoteensa vierellä, hän uskoi paranevansa, mutta toisin oli määrätty. Hiipivä sairaus oli katkaissut elämän langan.

— Niin paljon on vielä tekemistä, niin paljon sopimista. Pyydän vain lykkäystä kuolemalta, olivat Laurin viimeiset sanat. Mutta tuoni ei katso aikaa ei paikkaa eikä sitä, jääkö työmme kesken, kun aikamme on täysi.

Lauri oli ikuinen, levoton etsijä, joka etsi vastausta moneen elämän suureen kysymykseen omalla tavallaan. Jos ystävä tarvitsi apua, oli hän valmis auttamaan. Kaipuu luontoon ja sen läheisyyteen johdatti hänet monta kertaa erämaihin, milloin minun tai jonkun toisen toverin kanssa. Jos missä, niin siellä hän löysi itsensä. Monet leiritulet ja pohdiskelut niitten äärellä ovat jääneet mieleeni, opimme niistä molemmat. Ihminen on pieni ja katoava, Luojan luoma luonto suuri ja ihmeellinen, oli monen keskustelun tulos.

Pois on palvelustoveri, mennyt on ystävä, levoton etsijä on saanut ikuisen rauhan.

Luutnantti Aarne Erkki Hautala

synt 28. 5. 1902 Kälviä, kuoli 24. 3. 1967

Vapaussodassa v 1918 I Krenatöörirykmentti Kristiinan patl:ssa Pohjanmaan, Satakunnan ja Tampereen rintamalla. 1921—22 Karjalan vapaussodassa ja Aunuksen retkellä.

Asevelvollisena: PPP 1:ssä 20. 4. 22—10. 7. 23.

Aliupseerina: PPP 1:ssä 1923—24. Samaa joukko-osastoa Savon Jääkärirykmentissä 1924—27, Savon Prikaatissa 1928—37.

Sodassa: 1939—40; Rautu, Munasuo, Kitee, Kämärä, Piilpula ja Tali. SJR:n mukana 3. Pr:ssa, JR 15 ja 5. Pr. 1941—45; Kenttäsairaalan vääpelinä ja komendanttina. Sv-leiri 1:een vartKm päällikkö ja palaavien suomalaisten leirin komendanttina.

1945—49: JR 5:ssä kvääpelinä ja opetusupseerina. Eronnut vakinaisesta palveluksesta 13. 7. 1949.

Kunniamerkit

Mm 1939—40

Mm 1941—45

SVR 2

Aunuksen mitali

Karjalan mm

Tampereen valtauksen mm

Heimosotaristi 2:lla soljella

VR 4

”Summa”

SVUL:n Keski-Pohjanmaan piirin 100 km:n pyöräilyn mestari v 1928

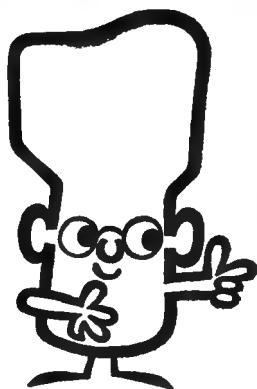
Ylennetty vänrikiksi 1. 12. 1942, luutnantiksi 6. 12. 1946

Komennuspaikoilla

Jääkärioveljet taistelevat jälleen Jeesiön tien varressa. Me komennusmiehet vastaamme siitä, että varuskunnan huolto pyörii, ruoka saadaan aikanaan, sukset ja polkupyörät ovat kunnossa, autot pelaavat, aseet paukkuvat, saunoissa on löylyä, kun taistelevat joukot saapuvat raskaasta harjoituksesta, yhteydet pelaavat, viestit menevät, karvaoppelit ja sotakoirat tulevat hoidetuksi jne. Harjoituksissa olijasta saatua työmme tuntua merkityksettömältä. Mutta sitä se ei ole. Olemme yksi tärkeä ratas kokonaisuudesta, Lapin Jääkäripataljoonasta, niinkuin tekin hyvät veljet, jotka syöksytte, ammutte ja huudatte elämän innosta rynnäkköhuutoa.

ATRIA

KARJAPOHJOLA

Omaisten päivät

Oli kesä ja heinäkuun viimeisen sunnuntain seutu, odoteltiin vieraita, varusmiesten omaisia Lapin ja Lapin Jääkäripataljoonan ensimmäisille omaisten päisille. Ilahduttavan runsaslukuisasti omaiset kutsua noudattivatkin. Ja varusmiehet tekivät kaiken parhaansa.

1. Ennakkovalmistelut:

- Kasarmit kuntoon, alueet samoin
- Tukat ja parrat ajettava, kieli siistittävä
- Siinä lyhyesti vääpeleitten ohjeet yksiköisesä.

2. Ohjelmasta vastaa koulutustoimisto:

- Laulajat, soittajat, parran pärisyttäjät ja näyttelijät esiin, ylös, ulos ja harjoituksiin, ohjelmanumero joka yksiköstä, kaksi parhaasta
- Kapteeni Pekka ja kumppanit vastaavat päiväjuhlan sotaleikistä
- Pastori ei pidä liian pitkää saarnaa.

3. Huollosta vastaa tietenkin huoltopäällikkö

- aamukahvit ja pullat
- makkarat ja paistit
- limsat ja torvisoitto, anteeksi sen huoltaa

4. Komentotoimisto ja vastaa opastuksesta ja rintamerkin kiinnittämisestä (EH vain miesten rintaan, pikkuveli naisille).

Terävät oli käskyt ja siitä se lähti pyörimään. Yli 200 isää, äitiä, siskoa, veljeä, vaimoa tai morsianta saapui vieraaksemme. Varusmiesten ilmeet olivat iloisia, omaisten aluksi oudoksuvia ja uteliaita, jotka vaihtuivat pian välittömän iloisiksi. Tutustuttiin kasarmeihin:

- Kyllä se tekee hyvää pojalle tämä sotilaallinen järjestys . . .
- Osaapas tehdä vuoteensa, kyllä ei kotona . . .

Ruokailuitten yhteydessä arvostelivat vieraat armeijan muonaa:

- Kyllä ovat ajat ja ruoat muuttuneet sitten sotaalkojen . . .
- Kyllä näillä sapuskoilla pärjää . . .

Iltajuhlassa venähtivät jokaisen kasvot iloiseen nauruun:

- Onpas hyviä ohjelmanumeroita . . .
- Tämähän on kuin ennenvanhaan aseveli-illoissa . . .
- Nasta juhla, kertakaikkiaan.
- Ylös, ulos ja altaaseen, oli sunnuntaiamun varhainen komento, jota vieraat noudattivat sataprosenttisesti, kuka itse todeten uimahallin virkistävän merkityksen pulahtamalla veteen, toiset altaan äärellä toisten uintia seuraten.

Aamuvarhaisen harras tunnelma, tapahtumapaikkana voimistelusalissa. Virsi jylisee mahtavana kaikuna, pastorin saarnan sanat herättävät ajatuksia. Sodankylän seurakunnan lahjoittama alttarikaappi siirtyy pataljoonan hallintaan. Kiitos arvokkaasta lahjoituksesta.

Kasarmi I:n nurkalla pyörimistä ja naista kuin kimalaista

- Katso vanha pystykorva. Tuolla minä sodin viime sodat
- Ja tuolla tuttu emma, sen kotkotus oli kuin kuoleman naurua . . .
- Mitäs ne nämä rynnäkköväri ja kevyt konekivääri. Olisipa ollut tuollaisia meidän aikana . . .
- Näin tutustuivat omaiset aseistukseen, innokkaimmat kädestä pitäen.

Iltapäivällä täyttivät vieraat sulkeiskentän reunaumat. Nyt oli poikien vuoro näyttää, mitä he osasivat. Poistumiset, järjestymiset, asesulkeinen, kaikki meni hienosti. Teltat nousi huippuajassa kilpailuna, 2. JK voittajana . . . Vihollinen hyökkäsi jälleen, ties monen kerran; — ruudin hajua, räminää, pauketta, jotta arimmat säpsähtelivät. Taistelunäytös kapteeni Auvisen johdolla päätti omaisten päivät, vieraan mielestä hyvin onnistuneen, varusmiesten ja heidän omaistensa sekä pataljoonan henkilökunnan yhteisen viikonvaihteen.

— Kiitos, kiitos, näkemiin, oli erittäin mukava tutustua varusmiesten oloihin, toivottavasti toistenkin saadaan tulla, toivoteltiin.

MAAKUNTAMARSSI

— Vihollisen maahanlasku tapahtunut Vuotson tienoille . . . Jääkäripataljoona tuhoaa vihollisen. Siinä tilanteen pätkä, jolla pataljoona nousi pyörille, suuntana Vuotso — Lokka — Savukoski — Pelkosenniemi. Toistasataa kilometriä ajettuaan sai pataljoona kosketuksen ja löi vihollisen. Yö voitiin viettää suhteellisen rauhassa, tuli aamu ja saavutettiin Lokka. Ihmeteltiin korvessa jyrääviä maansiirtoautoja, monta kilometriä pitkää patoa, nostureita, piipahdettiin tulvavaukolla. nähtiin keskellä tekojärveä vedessä oleva ruska.

Kuunneltiin avoneliössä padon ja tekojärven syntyvaiheista ja Lokan Antin tarinointia Lokan kylän kovista kokemuksista. Oltiin saatu tutustua ihmisen muovaamaan uuteen Lapin kuvaan. Ajettiin ensimmäisen ja viimeisen kerran tietä, jonka tekojärvi on nyt jättänyt alleen.

Väriön sillan maastoon pesiytynyt vihollinen sai tuta jääkärien taistelun ja jälleen tavoite saavutettiin.

Kolmantena päivänä pysähdyttiin Savukoskella. Sen

suunnan taistelut ja kunnan toiminta tulivat pataljoonalle tutuiksi ja matka jatkui Pelkosenniemelle.

Sotilassoittokunnan ulkoilmakonsertti, ensimmäinen laatuaan Pelkosenniemellä, yhdisti pelkosenniemeläiset ja pataljoonan. Varusmiestansseissa menivät tytöt kuin kuumille kiville, maastopukuiset jääkärit olivat valttia. Taisipa joku nuorten välinen suhdekin syntyä.

— Minä lupaan . . . Juhlallinen hetki sunnuntai-aamuna. Syksyinen luonto oli kauneimmillaan, aurinگون heloittaessa pilvettömältä taivaalta. Pyöriävät jääkärit ohimarssissa, torvien törähdellessä sai koko Pelkosenniemen kirkonkylän väestön todistamaan heinäkuun alokkaiden jääkäreiksi pääsyn.

Viimeinen osa kunnan koetuksesta, paluumarssi kotiin. Taisi siinä muutamat joukkueet ottaa mittaa toisistaankin. Mutta rahkeissa oli varaa eikä joukosta jääty, eihän toki jääkärien arvolle sellainen sovi. Yli 400 kilometriä oli jäänyt selän taakse, muistojen lokeeroon, ainutlaatuinen harjoitusmarssi, tavallista juhlavampi. Oltiin tehty samalla PR-toimintaa lähipitäjiin.

Muistopatsaan paljastus 6. 12. 1967

Suomen itsenäisyys on saavuttanut miehen iän. 50 vuotistaivalta juhlittiin myös meillä, niinkuin muual-
lakin. Varuskunnan juhlallisuuksien yhteydessä pal-
jastettiin esikunnan edessä patsas, joka on jäljennös
Joutselän taistelun muistopatsaasta. Mutta patsas on
muutakin. Sen avulla patsaan hankkijat, Jääkäri-
pataljoona I — Lapin Jääkäripataljoonan Kilta on ha-
lunnut muistaa viime sodissamme pataljoonan ri-
veissä kaatuneita, noin 500 jääkäriä. Näiden nimet ja
kaatumispäivät tulevat patsaan kolmelle sivulle ku-
parilaattoihin kaiverrettuina vainajien päivään men-
nessä.

Killan patsashanke tuntui aluksi rohkealta. Monet
mutkat ovat olleet matkan varrella, suurin niistä on
ollut rahoituskysymys. Nyt alkaa olla sekin suurin
piirtein kunnossa, kiitos kansan karttuvan käden ja
eri liikelaitosten lahjoitusten. Itse rakennusvaihe, se-
kin oli monivaiheinen. Joku siinä jo katsomassa käy-
dessään lausuili omia arvelujaan. Taisipa siinä alle-
kirjoittanut saada oman osansa arvostelujen muodos-

sa. Mutta se nousi ja valmistui sittenkin, suureksi
iloksi minulle ja koko Killan johdolle. Oli saatu aikaan
näkyvää, oli vaalittu perinteitä, kunnioitettu menneitä
jääkäripolvia. Patsas on tavallaan tämän päivän jää-
kärin osoittama kunnioitus menneiden polvien jääkä-
reille, aina Joutselästä Sodankylään asti. Jääkäripa-
taloona I — Lapin Jääkäripataljoonan Kilta ry esit-
tää mitä lämpimimmät kiitokset lahjoittajille, raken-
tajille, lehdistölle ja kaikille, jotka tavalla tai toisella
ovat myötävaikuttaneet patsaan aikaansaantiin. Ovi-
laatassa olevat sanat:

Kun painuvi päät
muun kansan ja maan
me jääkärit uskoimme yhä,

kuvaa entisten jääkärien uskon lujuttua. Se ei horju
tänäkään päivänä, ei edes Lapin viimassa ja pakka-
sessa.

KAPTEENI PENTTI TIKKANEN

PATALJOONAN VAIHEITA VUODEN VARRELTA

Kesäsota

Omaistenpäivät

Talvisota

Maakuntamarssi

Vierailuja

Arkipäivää

Yötä

Sotainvalidien lipun vihkiminen

Läksiäisiä

Urheilua

Uusia tuttavuuksia

Ammusten raivausta

Paraateja

ETUPYÖRÄ URHEILEE

Näin vuosien vieressä, palaavat muistikuvat usein aikaan kun kutsunnassa määrättiin joukko-osastokseni JP 1, tämä meidän Jääkäripataljoonamme 4. 4. 40. Talvisota oli juuri päättynyt ja olosuhteet erittäin puutteelliset. Urheiluinnotusta ei tästä pataljoonasta puuttunut, varsinkin vänr. Eino Kauranen, joka kokosi kesällä 1940 meistä ne, jotka aikaisemmin olimme jollain tavoin sivilissä pärjänneet, jonkunlaisen urheilujoukkueen, päivät olimme normaalijoukkueissa, harjoitukset ja tehtävät samat kuin toisillakin asevelvollisilla, mutta illalla alkoi muokkausvoimistelu maastolenkit ja painonnosto. Tämä ohjelma kesti noin 2 kuukautta jolloin alettiin pitää erilaisia yleisurheilun kilpailuja. Niitten perusteella meistä osa määrättiin valmentautumaan erikoisesti hiihtoammunnan mielenkiintoiseen lajiin.

Nyt alkoi erikoistuminen, kuljimme linnoitustöissä Lappeenrannan lähiseuduilla ns. Hytän maastossa. Jo matka edestakaisin joko polkupyörillä tai juosten oli lenkki sinänsä, perillä kova työ voimistelu, peseytyminen, ruokailu ja sitten telttoihin levolle. Iltapäivä aloitettiin voimistelulla, työhön sekä paluu illalla karsarmille.

Samoihin aikoihin alkoi ampumaharjoitukset joita suoritettiin kerran viikossa siten, että varusteet oli vapaat, mutta kivääri, selkäreppu pakattuna niin että sen painopiste kohdistui hyvin keskiselälle, näin varustettuna juostiin reippaaseen tahtiin, Huhtiniemen maastossa, jossa oli myös ampumarata, noin 1 km lenkki. Ampumapaikalla valvojalta saimme 5 kpl pannonkia, nopea ampuminen 150 m matkalta ja jälleen uusi lenkki, joita tehtiin harjoituspäivinä 8—10 kpl.

Minulla oli vaikeuksia juoksun jälkeen saada osumia, vielä joulukuussa tein lyhyitä 100—150 m pyrähdyksiä, nopea 5:n laukauksen sarja ja uusi juoksu. Näin ammuin useinkin 200 laukausta päivässä, mutta kyllä ampumataito kehittyi, niinpä kehittyi oikean olkapään lihaksistokin, oli kuin nahkan alla olisi ylimääräinen toppaus.

Mutta ei se haittaa, sanoi Jussilan Aapi, eikä haitannut sillä tammikuussa alkoi kovat karsintakilpailut ja niin muodostui se hiihtopartion kokoonpano tulevia edustustehtäviä varten.

Jääkäripataljoona 1 oli Lappeenrannassa alistettuna Ratsuväkiprikaatiin, johon kuului HRR, URR ja lienee ollut tykistöäkin, koska eräissä karsinnoissa lähdin parina tykistömiehen kanssa, jonka kanssa kävimme maaliviivalle saakka kovan kilpailun emmekä saaneet eroa toisiimme, mutta saunassa selvisi, hiihdon jälkeen, että kaveri olikin eräs Kymenlaakson parhaita hiihtäjiä, ampumataito ratkaisi edukseni olinhan harjoitellut ampumataitoani niin, ettei se ainakaan saattanut hätyytellä.

Näitten karsintojen jälkeen tuli partion kokoonpanoksi: Jääkäripataljoona 1:stä Vänr. Eino Kauranen, korp Aaro Jouhki, URR:stä väp Toivo Oja HRR:stä res kers Väinö Rantanen.

Helmikuun alkupäivinä kilpailimme Mikkelissä, I Armeijakunnan edustuspaikasta, tämä oli korkein A-sarjan porras joka lähettää joukkueet kamppailemaan Puolustusvoimien mestaruudesta. Olimme tammikuun aikana käydyissä kilpailuissa saaneet joukkueemme hengen ja yhteistyömme, kiitos Vänr Lino Kaurasen, mitä parhaimmaksi. Odotimme tästä kilpailusta paljon, partiomme ampui hyvin, mutta suksiemme voiteluun emme tarpeeksi kiinnittäneet huomiota ja ne olivat välillä voideltava uudelleen, saimme silti syntymään tasaväkisen kilpailun ja hävisimme erittäin niukasti, tulos III sija.

Olimme iloisia kun meille ilmoitettiin että, AK lähettää 3 joukkuetta Kuopioon 22—23 päivänä helmikuuta 1941 kilpailemaan Puolustusvoimien mestaruudesta.

Se kilpailu joka käytiin Puijon erittäin vaikeassa maastossa, pakkaus ja kivääri selässä, matkaa 25 km — kaikkine tramaattisine tapahtumineen — vaatisi oman kertomuksen, sillä on muistettava että talvella 1941 oli Puolustusvoimien, Rajavartioston ja Merivar-

tioston palveluksessa sellainen hyvien hiihtäjien määrää, jollaista tuskin on ollut koskaan aikaisemmin ja myöhemminkään yhtä aikaa.

64 partiota osallistui silloin kamppailemaan mestaruudesta, jossa punnittiin vuosienkin määrätietoinen valmentautuminen, nyt vaadittiin pettämätöntä hiihto- ja ampumataitoa, sekä yhteistä henkistä panosta.

— Seisoessamme siinä palkintokorokkeella, näitten Talvikisojen arvokkaimmat — mestaruusmitalit käsissämme — valtavan pauhunan keskellä, se tunnelma oli ennenkokematon — ainutkertainen.

Mitä silloin mielissämme liikkui oli välähdyksen omaista, tapaus sieltä, täältä, vain yhtenäistä ehkä se että tähän olemme määrätietoisesti pyrkineet, — ehkä ei näin korkealle ollut tavoitteemme, mutta kuitenkin halu saada kilpailla ja siksi tämä hetki tuntui niin kummasti lämmittävän mieliämme. Hyvä fyysilinen kunto, silloin on myös henkinen puoli paras mahdollinen.

Palaamme arkipäivään, kesällä alkoi jatkosota, etenimme Muurmannin radalle, Tulvojalle saavuimme joskus marraskuun 11—12 päivänä 1941. 13. 11. meitä odotti uusi tehtävä, tiedustelu oli saanut näköpiiriinsä nousevia savujuovia n. 5—6 km etäisyydellä mantee-reesta ns. Megsaaren saunnalla Äänisjärvellä. Havainnoista päätellen ne näyttivät jäähän juuttuneilta, mutta olevan vahvasti miehittettyinä.

Luutn Palomäki sai tehtäväksi vahvistetulla joukkueella estää laivojen pako ja vallata ne. Välitavoitteena ollut saari vallattiin yöllä. Vähäisten jääesteiden takana oli nyt näkymätön tavoite-houkutin — Äänisen laivosto. Luutn Lehtosen tehtävänä oli nyt aamuyöllä vallata karavaani. Petollinen jää, pimeys ja taustalla väijyvä tuntematon eivät olleet esteinä, aamuyön tunteina olimme BMegsaaren edustalla, siinä ne olivat — saaren kupeeseen ryhmitettyinä mutta paljon enempi kuin meille ilmoitettu 3 hinaajaa ja 9 proomua — miten vahva miehitys, missä vartiot —? Kaikki, erittäin varovainen tiedustelutoiminta, keskittyi siihen mihin on sijoitettu vartioit, ehkä puolentunnin kuluttua olimme saaneet selville että ehkä ainoa vartiomies onkin saaren meidän puoleisessa kärjessä? Jokaisen mielessä takoi ajatus — nopeasti mutta miten, on saatava avainpaikat haltuumme, sillä ei ole kauan aikaa päivän valkenemiseen ja silloin meidän pieni osasto suolataan tähän jälle. Se suunnitelma joka nopeasti tehtiin ja toteutettiin onnistui ja sen oli pakko onnistua ei ollut vaihtoehtoja ainuttakaan. Emme ampuneet laukaustakaan valtausta tehdessä eikä yksikään yksityiskohta pettänyt, sillä siihen ei ollut varaa. Luutn lehtonen lähetti vain lyhyen tiedonannon "Laivasto vallattu, saalista ei vielä luetteloitu". Miten se olisi ollut mahdollista, koska valikoima oli laaja, radioista hajuvesipulloihin, elintarvikkeiden osuus valtava. Noin kolmisenkymmentä erityyppistä proomua ja alusta joihin sisältö oli pääasiassa koottu Kontupohjan, Petroskoin ja Sortavalan kaupoista. Laivoilla olleille, Pääliköille, miehistöille ja muulle siviiliväelle oli vataus näin pieneltä osastolta todellinen yllätys-paukku.

14. 11. 1941 aamun valjetessa vihollinen suoritti useita matalahyökkäyksiä 5 lentokoneen voimalla kyl-

mäverisesti omia maanmiehiään täynnä olevia proomuja vastaan, tämä oli alkuna sille operaatiolle jolla JR 155:een kuuluvat Stalinin kanavan vartiosta huolehtivat joukot yrittivät vallata laivaston takaisin. Samana päivänä haavoituin luoti jäi vasempaan olkapäähän, joka Vierumäellä leikattiin 3. 1. 1942 pois. Mutta hankittu peruskunto palauttaa kilpailukyvyyn nopeasti, sillä jo 16. 3. 1942 kilpailimme Äänislinnassa ja partiomme sijoittui toiseksi. Siirryttiin 1943 Karjalan kannakselle ja siellä urheiltiin kovasti, en enää saavuttanut otetta hiihtoon niin hyvin kuin olisin halunnut, kesällä 1944 uudelleen puhjenneet raivokkaat sotatoimet Karjalan kannaksella ja syksymmällä Ilomantsin mottitaisteluissa olivat se päätepiste joka katkaisi lopullisesti kilpaurheilukauteni.

Mutta voin kokemukseni perusteella sanoa että nuorelle miehelle asevelvollisuusaikana annettu urheilullinen kasvatus on suurimerkityksellinen, se kasvat-
taa hyvän kehollisen kunnan, kilpailu kasvattaa myös lujan henkisen kypsyyden, kestämyään ne monet vaikeudet joita käytännön elämä itsekullekin asettaa.

URHEILU 1967

Vuosi 1967 siirtyy aikakirjoihin eräänä Lapin Jääkäripataljoonan kohtalaisen menestyksellisenä ja vilkkaana. Tämä ei ole vain edustusurheilun ja -urheilijoiden aikaansaannosta vaan suurimmalta osalta mäsä- ja varsinkin ns. kansanurheilun alalla saavutettua. Perinteelliseksi on jo tullut, että yksi mies saa olla hakemassa Helsingistä Varuskuntien välisen kansanhiidon voittopalkintoa. Kunhan henkilökunta ja varusmiehet entistä paremmin suorittavat osuutensa, tulee voittopalkinto jälleen Sodankylään.

Pataljoonan kilpailutulokset muodostuivat allamainitun luettelon mukaiseksi.

Hiihto ja ampumahiihto

Kansanhiito A-sarja 4 sija, pist 27946 suhdeluku 53,9. Varuskuntien sarja 1 sija.

Puolustusvoimien talvimestaruuskilpailut Kajajansissa.

Varusmiesten ampumahiihto

9. jääk Heikki Brännare (nopein hiihtoaika .. 1.08,11
14. korpr Pentti Siitonen 1.09,30
15. alik Raimo Niva 1.09,45

Kantahenkilökunnan sarja

9. ylik Tapani Kareinen 1.23,47
13. väep Matti Nikula 1.26,21
29. väep Esko Tuomisto 1.30,33
36. ylil Martti Kokkonen 1.31,47
48. ltn Kalevi Pökkä 1.35,50

Partiohiihto

5. Lapin Jääkäripataljoona 1.14,52. ylil Martti Kokkonen — alik Pentti Siitonen — ylik Tapani Kareinen — alik Raimo Niva.

Alik Riihinen 200 m ru III sija Puolv uinneissa

I urheilualan talvimestaruuskilpailut Ylämyllyllä.

Yleismestaruus

1. Lapin Jääkäripataljoona 4 pist
2. Kainuun Prikaati .... 4 "

Ampumahiihto

Varusmiessarja

10. jääk H Brännare 1.17,46
Yleinen sarja 20 km
2. ylik T Kareinen 1.28,04
3. vääp M Nikula 1.28,55
5. ylil M Kokkonen 1.30,33
6. vääp E Tuomisto 1.31,04
9. ltn K Pökkä 1.37,05

Joukkuetulos:

2. LapJP 5.35,20

Maastohiihto

1. ylik T Kareinen 1.03,45
7. vääp M Nikula 1.10,47

Varusmiehet

12. korpr P Siitonen 1.10,18
16. alik K Viheräkoski .. 1.13,01

Partiohiihto

2. LapJP 1.18,54
ylil M Kokkonen — ylik T Kareinen — alik R Niva — jääk H Brännare

LapJP:n — LR:n varusmiesten välinen ampumahiihto

1. jääk H Brännare 1.06,52
2. korpr R Niva 1.08,15

Joukkuetulos

1. LapJP 6.18,38
2. LR 6.20,49

Omien talvimestaruuskilpailujen tulokset:

Ampumahiihto

Yleinen sarja

1. ylik T Kareinen Esik 1.40,22
2. ltn K Pökkä EK 1.43,16
3. vääp M Nikula KrhK 1.45,01

Ikämiessarja

1. ylik S Ollila Esik 2.55,20
2. ylil E Hautala Esik .. 2.58,29
1. somest K Westerlund 1.53,55

Veteraanisarja

2. sotpast I Sirkka 2.27,29

Varusmiessarja

1. opp T Mattila RAuK 1.31,44
2. korpr R Niva KrhK .. 1.32,22
3. jääk S Virtanen 1. JK 1.34,02

Joukkuetulokset

1. KrhK 4.51,08
2. RAuK 4.51,26
3. 1. JK 4.54,38

Maastohiihto

Yl. sarja

1. ylik T Kareinen 52,32
2. vääp M Nikula 55,32
3. ylil M Kokkonen 56,10

Ikämiessarja

1. ylik S Ollila 1.10,49
2. vääp H Nurkka 1.12,22

Veteraanisarja

1. sotmest K Vesterlund 1.18,34
2. sotpast I Sirkka 1.51,10

Varusmiessarja

1. korpr P Siitonen 2. JK 54,18
2. jääk S Virtanen 1. JK 54,51
3. korpr R Niva KrhK .. 55,11

4. jääk H Brännare EK 56,54
5. jääk P Kiviniemi KrhK 56,57

Joukkuetulokset

1. KrhK 4.45,34
2. EK 4.48,00
3. 1. JK 4.52,09

Yksiköiden välisen yleismestaruuden voitti KrhK.

5x5 km viestinhiihto 15. 3. 67.

1. 1. JK 2.01,16
alok A Ollila, jääk R Ojala, alok S Mattanen alik P Juopperi, jääk S Virtanen
2. RAuK 2.04,08
3. KrhK 2.05,54

"Jokamiehen" hiihto 15. 6. ja 15.

10. 66 saap erät

1. alik P Siitonen 2. JK 40,48
2. alik L Kalanen 1. JK .. 41,02
3. jääk J Kanto EK 41,27

Joukkuetulos

1. 1. JK 18.02,37

15. 10. 66 saap erän massahiihto

1. alok A Ollila 1. JK .. 35,51
2. alok S Mattanen 1. JK 37,45
3. alok M Mikkola 1. JK 40,34

Joukkuetulos

1. 1. JK 17.04,50
2. EK 18.42,02
3. 3. JK 18.42,02

15. 11. 67 saap erän massahiihto ja "Jokamiehen" hiihto

1. jääk Kettunen 2. JK 45,22
2. opp T Mäki 3. JK 47,37
3. jääk Reponiemi EK .. 48,18
4. jääk Huttula 1. JK .. 48,24
5. jääk Lehtoniemi 1. JK 48,31

Joukkuetulos

Massahiihto

1. 1. JK 20.14,42
2. 3. JK 22.05,54
3. PstK 22.28,26

"Jokamiehen" hiihto

1. 1. JK 19.37,06
2. EK 20.09,38
3. 3. JK 20.13,26

AMMUNTA

Pohjois-Suomen sotilasläänin

joukko-osastojen välinen

"Yrittäjän Malja" kilpailu

1. LapJP ..... 286,5 pist
2. PohmTR ..... 270,9 "

Mies- ja lajikohtaiset tulokset pataljoonamme osalta:

Kiv 4 a

1. sotpast I sirkka .... 90 pist

Kiv 6

1. ylil A Lantto 10/81
2. ylil A Vainionpää 10/81

Sotpistikuvio

1. sotmest K Westerlund .. 89

Sotpistikoulu

1. ltn R Sallinen 91

Kaikki lajit yhteensä:

1. evltn E Koivisto (tavoite seuraajalle)

I urheilualueen ampumamestaruuskilpailut**Sotkivkenttä 10 ls**

2. jääk S Mattanen 10/92

3. jääk V Lantto 10/92

5. alik E Frant 10/89

Joukkuetulos:

1. LajJP 30/273

Konepist 5+5 ls

2. jääk V Lantto 10/89

3. alik E Frant 10/88

Joukkuetulos:

1. LapJP 29/253

Varusmiesten yleismestaruus

1. LapJP 58/520

alok E Frant, jääk V Lantto, jääk S Mattanen

Metsästysammuntaliiton järjestämät ilmakiväärin kotiratakilpailut

Pataljoonien sarjassa kaksi voittoa ja yksi II sija.

Lapin Rajavartioston — Lapin Jääkäripataljoonan varusm välinen ampuma- ja suunnistuskilp

Ammunta joukkuetulos:

1. LR ..... 32,5 pist

2. LapJP ..... 22,5 "

Suunnistus:

1. LapJP ..... 39 pist

2. LR ..... 16 "

Yhteensä:

1. LapJP ..... 61 pist

2. LR ..... 48,5 "

LapJP — LR osakilpailun II osa**Ammunta:**

1. LR ..... 30 pist

2. LapJP ..... 25 "

Suunnistus:

1. LR ..... 36 pist

2. LapJP ..... 16 "

Loppupisteet:

1. LR ..... 114,5 pist

2. LapJP ..... 102,5 "

25. 2. 67 saap erän ampumakilpailut**kivkenttä**

1. jääk K Niemi KrhK .. 19/154

Kp

1. jääk V ikäläinen 3. JK 10/ 79

kivkoulu

1. jääk S Mattanen 1. JK .. 155

Joukkuetulokset:

1. RAuK 74/622

2. 1. JK 73/596

3. KrhK 68/543

Pataljoonan ampumamestaruuskilpailut**Sotkiv 3x20 ls**1. sottekn L Ryyränen
183+178+138=499 pist2. ltn K Pökkä
183+158+150=485 "3. vääp M Nikula
173+168+132=473 "**Kivkenttä**

1. ltn K Pökkä 20/196

2. sottekn L Ryyränen .. 20/186

3. ylik J Hakanen 20/182

Pienoispist1. sottekn L Ryyränen
266+278=544

2. ltn K Juvonen 270+272=542

3. ylik V Rahkola 250+272=533

Isopist 20+20 ls

1. ylik V Rahkola 495

2. ltn K Juvonen 488

3. sottekn L Ryyränen 470

YLEISURHEILU**Puolustusvoimain yu-mestkilp****Moukarinheitto:**

2. alok H Polvi 53,84

400 m j:

5. alik M Saariniemi ..

Kiekonheitto:

7. kers V suopajärvi ....

Pataljoonanyu-mestkilp**Pituushyppy:**

1. kers K Kangas 630

1500 m ej:

1. alok Tepsa KrhK 5.41,00

Kuula:

1. alik Heikkilä 10.62

Seiväshyppy:

1. alok Y Kontsas 2. JK 300

100 m j:

1. alik M Saariniemi PstK 11,9

400 m:

1. alik M Saariniemi PstK 52,8

800 m:

1. vääp T Kareinen 2.10,6

Korkeus:

1. jääk Vanhatalo 173

Keihäs:

1. alik Määttänen 50.16

Kiekko:

1. kers V Suopajärvi .. 45.20

4x100 m viesti:

1. PstK 48,7

1.000 m viesti:

1. PstK 2.12,4

Kolmiloikka:

1. alok Veikkola 2. JK .. 11.80

1.500 m:

1. vääp T Kareinen 4.28,4

200 m aj:

1. alok Särkipaju 29,6

Joukkuetulos:

1. KrhK ..... 72 pist

2. PstK ..... 68 "

Varusmiessarja**Kivkenttä 10 ls**

1. jääk V Lantto EK.... 10/94

2. jääk S Kiuttu 3. JK 10/86

3. jääk S Mattanen 10/83

Joukkuetulokset:

1. 3. JK 30/242

2. 2. JK 28/236

3. PstK 27/218

KP 10 ls

1. jääk V Lantto EK 10/94

2. jääk V Kiuttu 10/86

3. jääk S Mattanen 10/84

Joukkuetulos:

1. 3. JK 30/242

2. 1. JK 28/236

Maantiepyöräily ns "Jeesiön lenkki"

1. alik E Kantola 2.33,43

2. opp E Kilpelä 2.35,03

3. opp V Keskiruokanen 2.35,25

4. opp P Pirkonen 2.38,17

5. alik T Alapoikela 2.39,47

Joukkuetulos:

1. RAuK 2.49,04

2. 3. JK 2.54,48

3. 1. JK 2.56,35

MAASTOJUOKSU

1. opp P Pirkonen 20,00

2. opp E Vihriälä 20,43

3. alik M Saariniemi 20,44

Joukkuetulos:

1. RAuK 24,24

2. 1. JK 25,13

3. 3. JK 26,00

Suunnistusestaruuskilpailut**Varusmiessarja**

1. jääk R Jokiniemi 1. JK 1.02,35

2. alik M Pitkäniemi 3. JK 1.08,06

3. jääk E Kaltiola KrhK 1.09,30

Joukkuetulos:

1. 1. JK 4.03,17

2. 3. JK 4.43,53

Kantahenkilökunta:

1. ylik E Puustinen 1.12,37

2. vääp E Tuomisto 1.22,37

3. ylik P Hautala 1.26,57

M-35 sarja

1. vääp H Nurkka 1.26,09

2. yliv H Aherto 1.43,44

M-43 sarja

1. maj V Salmi 1.14,04
2. sotmest K Vesterlund 1.18,42

Kantahenkilökunnan pimeäsuunnistus

1. vääp M Nikula 1.09,50
2. vääp T Kareinen 1.10,15
3. ylin E Puustinen 1.11,19

M-35 sarja

1. yliv E Hautala 1.28,30
2. vääp S Ollila 1.30,33
3. vääp H Nurkka 1.34,00

M-43 sarja

1. evl E Koivisto 1.23,02
2. sotmest K Vesterlund 1.28,28
3. sotm A Saastamoinen 1.34,58

Varusmiesten kuntoratakilpailu

1. alik Salmelan partio PstK 4.46,2
jääk Mäkinen, jääk Keinotie, jääk Vasama, jääk Uusitalo, jääk Tapio, jääk Kiviniemi, jääk Rissanen
2. alik Kurtin partio PstK 5.05,9
3. alik Mustosen partio .. 5.07,3

Joukkuetulos:

1. PstK 9.52,1
2. RAuK 10,29,8

Polkupyöräpartiomestaruuskilpailu

1. 2. JK:n I partio 12.17,45
vääp E Tuomisto, alik M Järvelä, jääk J Labba, jääk M Koskela, jääk O Tarri-
maa, jääk S Kauvo-
saari, jääk O Vireriä-
lä, jääk M Mattila
2. RAuK III partio 13.40,59
kers P Hietanen, opp M Hedemäki, opp T Laitinen, opp T Lah-
tela, opp T Selkälä,
opp P Aarni, opp M
Kokko, opp H Oinas
3. RAuK I partio 13.57,16
ltn R Jääskeläinen

Joukkuetulos:

1. RAuK 27.38,15
(Voitti omakseen Sotakorkeakoulun lahj kiertopalkinnon.)

Viestisuunnistuskilpailu

1. EK III 4.06,20
jääk Lompola, jääk Mutenia, jääk Sorsa

2. 3. JK 4.15,28
alok Anunti, alok Pit-
käniemi, jääk Pentti
3. PstK I 4.28,18

UINTI**10x50 m viestiuinti**

1. RAuK 6.13,2
ltn Alajärvi, ylik Pip-
pola, opp Luoto, Lah-
tela, Hedemäki, Neno-
la, ltn Juvonen, opp
Holma, Alhola ja Kei-
nänen
2. KrhK 6.33,1
3. PstK 6.40,3

400 m vu

1. opp J Keinänen RAuK 5.42,8
2. opp J Alhola 6.39,0

100 m ru

1. opp Keinänen 1.29,6
2. opp Alhola 1.34,2

50 m pu

1. opp Keinänen 33,4
2. jääk P Koponen 1. JK .. 37,7

100 m su

1. opp Keinänen 1.20,8
2. opp Alhola 1.34,9

100 m vu

1. opp Keinänen 1.08,7
2. jääk Koponen 1. JK .. 1.14,4

**Puolustusvoimain uinti-
mestaruuskilpailut****400 m vu**

6. ltn M Alajärvi 6.06,1

200 m ru

3. alik L Riihinen 3.06,1

**I-alueen sot 3-ottelumestaruus-
kilpailut**

3. ylin M Kokkonen 2232
9. vääp M Nikula 1836
11. ltn M Alajärvi 1713

Ikämiessarja

4. yliv E Hautala 698

Varusmiessarja

1. opp K Purhonen 1754
4. opp M Kontiola 1454
5. opp A Parhi 1448
6. jääk A Vanhatalo 1346
8. alik L Riihinen 1289

Joukkuetulos:

2. Lapin Jääkäripataljoona 7974
Pataljoonan arvokkaimman
kiertopalkinnon "Koukkaaajat-
saan" voitti vuodeksi haltuunsa
1. Jääkärikomppania, jonka voit-
to ei ollut kertaakaan uhattuna.
Voitto oli ylivoimainen, tähän
johti yksikön jokaiseen kilpai-
luun erittäin hyvä valmentautu-
minen ja keskittyminen.

Pisteet ko kilpailussa

1. 1. JK 73
2. KrhK 49
3. EK 47
4. 3. JK 47
5. RAuK 42
6. PstK 33
7. 2. JK 24

Rauman seudun vanhojen jää-
kärrien lahjoittaman "Joutselän"-
patsaan kilpailun tulokset:

1. Jääkärikomppania .. 21 pist
2. KrhK ..... 20 "
3. EK ..... 16 "
4. 3. JK ..... 13 "
5. PstK ..... 11 "
6. 2. JK ..... 6 "

Kilpailu käsitti ampumahiih-
don, partiohiihdon, ampuma-
mestaruuskilpailut, suunnistus-
mestaruuskilpailut ja pp-partio-
kilpailut.

"ETUPYÖRÄN pumppujen" ur-
heilun historiassa on myöskin
eräs merkittävä 10-vuotisjuhla.
Kesällä 1958 silloinen Pohjan-
maan Jääkäripataljoona voitti
niin jalkapallossa kuin pesäpal-
lossakin puolustusvoimain mes-
taruudet. Toivottavasti tämä leh-
ti tavoittaa joukkueissa pelan-
neet kaverit, jotta voimme aina-
kin tällä tavoin muistella niitä
suuria hetkiä, jotka saimme ko-
kea mestaruuden voitettuumme.

Jalkapallomestarit: upskok P
Utrianen, upskok T Ojanen,
upsopp L Kapanen, upsopp R
Huuhka, alik S Seittu, korpr P
Westersten, opp R Ahllund, opp
O Byholm, opp M Kontturi, opp
O Sand, jääk R Koskinen, sekä
jääk E Turtlainen, opp R Hors-
ma, upsopp L Martin, opp J Mal-
kamäki, jääk H Lamminmäki.
Joukkueen eriomainen henkinen
"selkäranka" kapt K Maunua se-
kä valmentajana vääp A Saasta-
moinen.

Pesäpallomestarit: upskok A
Latikka, upskok M Kuoppala,
alok U Lammi, alok R Ilola (So-
dankylä), korpr P Linna, alok R
Nyman, alok M Suo, alok E Ris-
ku, alok M Lomu, alok V Koi-
visto, valmentaja ltn K Talvisto
ja huoltaja kers O Kujanpää.

Mainittakoon, että ottelu mes-
taruudesta tapahtui uusintana,
koska varsinaisen ottelun kes-
täessä pimeys yllätti ottelun ol-
lessa tasan 7—7.

Muistelukseni ajalta, jonka olin reservipalveluksessa Valkjärvellä Polkupyöräpataljoona 2:ssa ovat ehkä hyvinkin hatafia. Yhden kuukauden aika vietettynä reservinharjoituksissa ja vieläpä hyvin tiiviissä sellaisessa, kesän kuumimpana aikana, ei liene kovinkaan edullista muistojen keräilylle.

Olin palvellut Polkupyöräpataljoona 3:ssa Mikkelisä vuosina 1925—26 15 kuukautta. Kuitenkin reserviin siirdyttyäni jouduin Uudenmaan sotilaspiirin kirjoihin ja kun täältä sitten kerättiin reservipataljoona jouduin täten mukaan. Näin ehkä oli sattuma, että pääsin olemaan ja näkemään sekä tutustumaan Karjalan kannakseen, joka muuten olisi jäänyt näkemättä Etelä-Pohjanmaan kasvatilta. Kuukauden aikana kiertelimme pitkiä matkoja polkupyörillä ajaen; pyörän malli on muuten sama kuin millä Lapin Jääkäripataljoonan reippaat jääkärit nykyäänkin ajavat. Nämä Husqvarna-merkkiset pyörät tulivat kuvaan juuri silloin, sitä ennen olivat käytössä olleet italialaiset Opelmerkkiset pyörät. Nämä olivat kuitenkin niin korkeita, että lyhimpiä miehiä nosteltiin polkupyörän satulaan aamuisin palvelukseen lähdeittäessä, näin oli käynyt allekirjoittaneellekin. — Täten reservinharjoitus antoi minulle mahdollisuuden rauhan aikana tutustua siihen seutuun, jonka kohtalo meiltä sitten riisti pois. Oli unohtumaton elämys nähdä Karjala heinäkuun rehevydessä. Sen kunnaat, sen pitkävartiset hongikkometsät, tuleentumassa olevat viljapelot, laaksojen rehevät lehdiköt ja iloiset ihmiset heinäntekopuuhiissa. Se on unohtumaton Karjalaa. Suuntasimme ajokkimme Joutselän taistelun muistomerkin paljastustilaisuuteen helteisenä heinäkuun päivänä. Suontaan jokilaakso jäi mieleeni erittäin mahtavana. Entinen vuolas virta oli kuluttanut sen rannat niin jyrkiksi, että siinä olikin polkupyörämiehillä urakkaa nousta ja laskea sen törmät. Matkan pituutta en kilometreissä muista, mutta yhtäjaksoisesti se matkattiin, ja sotilaallisen täsmällisesti olimme perillä. Paljastusjuhla oli keskipäivän aikaan mitä kovimmassa aurin gin paisteessa. Sotilaina kuitenkin kaikki kestivät erinomaisesti tuntikausia kestäneen tilaisuuden.

Muistikuvani mukaan patsas oli suurempi, kuin tämä Lapin Jääkäripataljoonan esikunnan edessä hiltajattain paljastuksen saanut patsas on. Tämä juhlatilaisuus on erittäin juhlavana muitten Karjalaa koskevien muistojen joukossa. Meitä keskittiin juhlan jälkeen ja saimme vapaata aikaa tutustuaksemme Terijoen kauniiseen puistoalueeseen. Helteisen päivän vilvoitukseksi ja matkan rasitusten poispyyhkimiseksi oli uimarantakin varattu käyttöömme.

FRANS TEKONIEMI

Viime vuosikokouksessa valitsivat ystävät ja kylänmiehet Killan altavastajaksi jokapaikan höylän eli allekirjoittaneen. Kaiken muun touhun ohessa on sitten yritetty tätäkin kiltatoimintaa viireillä pitää. Tu- loksista on itse vaikea sanoa, voim vain sanoa, että yritetty on.

Jääkäriperinteiden vaaliminen on ollut kiltatoiminnan vuoden motto, tuloksena patsas esikunnan edessä. Jääkäreille on pidetty yksi kiltailta kahvitarjoiluineen ja tanssit Pelkosenniemen. Vuosipäivän ja itsenäisyyspäivän juhllisuuksissa on kiltta ollut toisena isäntäpuolena. Joulun alla on kiltta avustanut vaikeuksien joutunutta varusmiestä ja hänen perhettänsä pienellä taloudellisella avulla. Siinähan ne valtatapahtumat ovatkin, ei tullut luettelo kovin pitkäksi. Mutta onpahan varaa petrata tulevana toimintavuotena.

Kiltatoiminnalta, jatkakoon sitä kuka hyvänsä, odotan ja toivon itse pataljoonamme entisten ja nykyisten palvelijoiden ja varusmiesten rivien tiivistymistä. Meillä on omat haitatekijät, jotka on voitettava. Näistä haitatekijöistä ennenkaikkea henkilökunnan kannalta katsoen vaikuttavin on vielä toistaiseksi kunnan kerhorakennuksen puute. Vaikea on kokoontua edes killan merkeissä omassa perhepiirissä, kun ei ole yhteisiä tiuoja, joihin mahduttaisiin. Varusmiesten ja palveluksesta vapautuneitten reserviläisten kiinnostus kilttaa kohtaan pitäisi saada suurenemaan. On ilmeistä, etteivät varusmiehet palveluksessa ollessaan saa kunnan kuvaa killan toiminnasta ja sen vuoksi kiinnostus kilttaa kohtaan on laimeaa. Pitäisi löytää keinot, millä killan yhdistävä periaate saadaan meidän jokaisen omaksi. Sana kiltaveli on useinkin vain huulilla höpisty fraasi, ilman sen sisältämää merkitystä. Mutta näinhän ei saisi olla nyt eikä tulevaisuudessa. Killan toiminta ei saisi muodostua vain yhteisöksi, jossa on johtokunta, joka tekee sen välttämättömimmän ja jäsenten osuudeksi jää vain vuotuisen jäsenmaksun maksaminen. Sen tulisi olla toimintaa jääkärihengen ja yhteenkuuluvaisuuden hyväksi, toimintaa, jonka eteen jokainen tuo oman kortensa yhteiseen kekkoon, niin ylin upseeri kuin nuorin rivimies jääkärikin.

PEE-TEE

Suosikaa ilmoittajiamme

Pataljoonan hiihtäjille eräänä velvoittavana muistona vuodelta 1958. Oppilas T Heinonen voitti varusmiessarjan puolustusvoii-

main ampumahiihtomestaruuden. Kuka sanoikaan sanat: "— ellei ole kunniakasta menneisyyttä ei ole jne." Katset tulevai-

suuteen ja tavoite selväksi, uut- teran harjoittelun ja monen kiel- täymyksen kautta tulevat myös juhlahetket.

Sodankylän varuskunnan Upseerikerho r.y.

Upseerikerhon toiminta on kuluneena kautena ollut erittäin vilkasta. Tähän on todennäköisesti vaikuttanut alkuvuodesta muodostettu neljän kerhon yhteistyöelin. Kerhojen keskinäisessä kilpailutoiminnassa on Upseerikerho yltänyt melko mukaviin suorituksiin. Erityisen ilahduttavana piirteenä on mainittava se, että etenkin niissä lajeissa missä osanottomäärä on vaikuttanut tuloksiin on edustus saatu huomattavan suureksi. Kerhon saavutuksista urheilutoiminnassa tulkoon mainituksi viestisuunnistus-, autopartio- ja herrasmieskilpailujen voitot.

Itsenäisyyden juhluvuoden vaikutus on todettavissa myös Upseerikerhon toiminnassa, kerhomestari ja erilaisetjuhlatoimikunnat ovat useaan otteeseen joutuneet antamaan näytteen taidoistaan. Menestys on ollutkin erinomainen. Itsenäisyyspäivän pääjuhla järjestettiin Upseerikerhon, Aliupseerikerhon ja Lapin Jääkäripataljoonan Killan yhteistyönä. Miellyttävänä tapauksena mainittakoon Upseerikerhon rouvien syksyllä järjestämä illanvietto oluen ja voileipiä merkeissä.

Vuoden aikana on kerhon jäsenistöön tullut runsaasti muutoksia. Kymmenkunta kerhon upseeria on siirtynyt toisiin tehtäviin. Tietysti uusiakin miehiä on tullut tilalle, mutta etenkin pitkäkhön ajan kerhossa toimivan jäsenen siirtyessä muualle, tuntuu tällainen henkilön puuttuminen selvästi.

Kerhon puheenjohtajana on kuluneen toimintakauden aikana toiminut majuri Veikko Salmi.

Sihteri ltn E. OJALA

Sodankylän Aliupseerikerho ry:n toiminta v. 1967

Vuosi 1967 oli kerhossamme vilkkaan toiminnan ja tapahtumien vuosi. Vuoteen sisältyi paljon iloisia ja miellyttäviä tapahtumia, mutta myös surua toi vuosi mukanaan.

Kerhomme toimii vielä puutteellisessa ja ahtaassa kerhohuoneustossa, mutta näissäkin oloissa on siellä saatu järjestetyksi monta miellyttävää yhdessäolon hetkeä. Näistä ehkä mieliinpainuvimpia ovat läksiäis-tilaisuudet, joita järjestettiin vuoden aikana 4. 18. 3. oli eläkkeelle siirtyvien yliv Eeli Simeliuksen ja yliv Taisto Alakosken läksiäis-tilaisuus. Mainittakoon, että yliv Alakosken kutsuimme kerhon kunniajäseneksi, tunnustukseksi hänen ansiokkaasta toiminnastaan kerhomme hyväksi. 6. 5. oli yliv Eero Uusitalo eläkkeelle lähtövuorossa. 2. 8. vietettiin sotmest Jaakko Ollin läksiäisiä. Viimeiseksi 21. 10. oli lähtöjuhllaisuudet pataljoonan komentajan evl Koiviston kunniaksi, hänen siirtyessään toisiin tehtäviin Ouluun. Hänelle kerhomme luovutti AUL:n ansiolevykkeen hänen toiminnastaan aliupseerikunnan hyväksi.

Näiden juhllisten läksiäis-tilaisuuksien lisäksi järjesti kerho muutamia ohjelmallisia illanviettoja, joiden järjestelyissä aliupseerin naisjaosto näytteli myös hyvin huomattavaa osaa. Oli myös hauskoja illanistujaisia, kuten vappu-, juhannus- ja pikkujoulujuhlat, sekä uudenvuodenvastaanottajaiset. Suurimpana tempauksena tällä alalla on pidettävä kerhon järjestämää ohjelmallista iltamaa Syväjärven nuoriso-seurantalossa 19. 8. Tilaisuudessa oli yleisöä yli 200 henkeä.

Yleisiä kokouksia oli 2 ja johtokunta kokoontui yhteensä 24 kertaa mitä moninaisempien asioiden merkeissä. Puheenjohtajana toimi koko vuoden sotmest Olavi Turunen.

Jäsenmäärä vuoden alussa oli 79. Vuoden aikana siirtyi eläkkeelle 4, muihin joukko-osastoihin 2 ja palveluksesta erosi 5 jäsentä. Pataljoonamme palve-

lukseen ja samalla kerhomme jäseneksi tuli vuoden aikana 10 uutta aliupseeria siviilistä ja 3 siirtyi muista joukko-osastoista. Kerhon jäsenmäärä vuoden lopussa oli 80.

Kesän ollessa kauneimmillaan saavutti meidät surun viesti. Ystävämme ja työtoverimme yllv Lauri Lumppio oli saanut kutsun iäisyyteen. Jokainen meistä pysähtyi ajattelemaan, kuinka arvaamatonta ihmiselo onkaan ja kuinka nopeasti kutsu saattaakaan tulla. Yliv Lumppio laskettiin sotilaallisin juhlallisuuksin kotipitäjänsä multiin Vetelissä 22. 7.

Urheilulla on kerhon toiminnassa hyvin merkittävä osa. Kerhon mestaruuskilpailuja järjestettiin ammunnessa, suunnistuksessa, hiihdossa ja ampumahiihdossa. Näissä samoissa lajeissa on ollut vilkasta kilpailutoimintaa myös paikkakunnan reservin kerhojen ja varuskunnan upseerikerhon kanssa. Tämä yhteistoiminta on tuonut lähentävää kanssakäymistä kerhojen välille ja sitä on pyrittävä edelleen jatkamaan ja kehittämään. Paikallinen urheiluseura Lapin Veikot on saanut jäsenistöltämme voimakasta tukea toimintaansa. Aliupseereita toimii monissa seuran jaostoissa johtavilla paikoilla ja meistä useat ovat kilpailleet menestyksellä seuran edustustehtävissä mm. hiihdossa, ampumahiihdossa, suunnistuksessa, yleisurheilussa ja painissa.

Tällainen harrastus on erinomaista suhdetoimintaa paikkakunnan siviiliväestöön. Samaa rakentavaa toimintaa harjoittavat ne jäsenet jotka toimivat kirkko-kuorossa, metsästysseurassa ja useissa muissa yhdistyksissä.

Vuoden -67 tiliin voidaan lukea myös 12 kpl hienoja autotalleja, jotka rakennettiin talkoilla yhteistoiminnassa upseerikerhon kanssa ja saatiin keväällä ottaa käyttöön. Kerhomme ensimmäisen oman hirven kaatuminen lokakuussa ylik Sihvon laukauksesta oli myös maininnan arvoinen tapaus.

Kotiutuville ryhmänjohtajille kerho järjesti 3 tiedotustilaisuutta, joissa selviteltiin aliupseerin ammattia ja aliupseerin työtä maanpuolustuksen hyväksi. Samassa yhteydessä reservin aliupseerikerholla oli tilaisuus selvittää omaa toimintaansa ja samalla ottaa ensimmäinen yhteys tuleviin jäseniinsä.

Yhteenvetona vuodelta -67 voidaan todeta, että kerhohuoneuston ahtaus rajoitti monessa suhteessa toimintaa, mutta siitä huolimatta päästiin varsin tyydyttäviin tuloksiin. Nyt kun uutta kerhorakennusta on aloitettu rakentamaan, voidaan katsoa varsin valoisasti tulevaisuuteen, sillä suuremmat tilat tuovat mahdollisuuden monen uuden toimintamuodon aloittamiseen, ja se varmasti innostaa jäseniä olemaan yhä aktiivisemmin mukana virkistävässä kerhotoiminnassa.

Ylikersantti K KANGAS

Yliv:t ja rva:t Alakoski ja Simelius läksiäisissä

Sotmest ja rva Olli läksiäisissä

SISSIHARJOITUKSESSA

"Etukomennuskunta" 2 upseeria joutui Ukonojan kämpälle aikaisemmin kuin muut. He eivät löytäneet kämpän avainta ja niin tiirikoivat ikkunan auki ja kulkivat siitä sisälle. Tuli sitten mies, jonka piti tietää avain. Toiset kertomaan, ettei avainta löydy. Pirruus iski mieheen eikä hänkään ollut löytävinään avainta. Niinpä koko illan tapahtui kulku ikkunan

kautta. Saapuivat sitten päälliköt ottamaan käskyä vastaan, osa ikkunasta, kunnes yksi ihmettelee, — miksi ovea ei avata, tuollahan se avain on.

— "Vai sillä tavalla, tiesitkös avaimen", tiukkaa harjoituksen johtaja apulaiseltaan.

— "Tiesinhän minä, mutta ajattelin, että herrat haluavat kumarrella liikunnan ilosta sisään tullessaan", tuli naurava vastaus.

Kotiuttamisjuhlassa 10. 4. 1967 palkitut

Jalkaväen säätiön plaketti:

Kers Hangasvaara Kari 1. JK

Res au-liiton pronssinen levyke:

1. Kers Jyväälä Hannu 1. JK

2. alik Magga Veijo 1. JK

3. kers Talala Taisto EK

Jääkärialijohtaja: kers Kuoksa Pekka RAuK

Krh alijohtaja: kers Rytisalo Pauli KrhK

Pst alijohtaja: alik Muukkonen Erkki PstK

Pion alijohtaja: kers Westerholm Veli PstK

Viestialijohtaja: kers Spets Birger EK

It alijohtaja: kers Kauttio Sulo KrhK

Huoltojohtaja: kers Kaarla Raimo EK

Paras autonkuljettaja: jääk Simoska Timo EK

Paras radiomies: jääk Mörts Reijo EK

Jääkäritaitokilpailu:

1. kers Hangasvaara Hannu 1. JK

2. kers Perälä Paavo KrhK

3. kers Ketola Hannu 2. JK

Pst-taitokilpailu:

1. alik Nurmela Väinö PstK

2. alik Nurminen Kauko PstK

Krh-taitokilpailu:

1. alik Saarela Aulis KrhK

2. alik Suomela Uentti KrhK

Killan lautanen:

Kers Uusitalo Aimo 3. JK

Kotiuttamisjuhlassa 9. 5. 67 palkittavat

Jalkaväkisäätiön plaketti

Upskok Pentti Erkkilä KrhK

Resupliiton levykkeet

Upskok Kari Salo EK

Upskok Raimo Pokkinen PstK

Upskok Martti Yli-Pekkala KrhK

Taitokilpailu:

1. upskok Vuorinen M 1. JK

2. upskok Veijola T 2. JK

3. upskok Nurmi K 1. JK

Krh taitokilpailu:

Upskok Erkkilä P KrhK

Pst taitokilpailu:

Upskok Tervo E PstK

Hyvästä palveluksesta:

Upskok Sariola P PstK

Paras jääkjohtaja:

Upskok Salo K EK

Paras aselajijohtaja:

9. 8. 1967 kotiuttamisjuhlassa palkitut

Jv-säätiön plaketti::

Kers Voitto Suopajarvi RAuK

Res au-liiton pronssinen levyke:

1. kers Paavo Onkalo 1. JK

2. kers Risto Keckman 2. JK

3. kers Alpo Vehkaoja 3. JK

Jääkärialijohtaja:

Kers Voitto Suopajarvi RAuK

Krh jääkärijohtaja:

Kers Keijo Kaarrela KrhK

Pst jääkärialijohtaja:

Kers Kauko Ollila PstK

Pion jääkärialijohtaja:

Kers Heikki Liakka PstK

Viesti jääkärialijohtaja:

Kers Esko Kantola EK

It jääkärialijohtaja:

Kers Esko Tennilä KrhK

Huoltojohtaja:

Kers Jorma Oinas EK

Paras autonkuljettaja:

Jääk Kari Jumisko EK

Korpr Tuomas Kovalainen EK

Paras pion kon käyttäjä:

Korpr Eero Kanto PstK

Kotiuttamisjuhlassa 21. 9. 67 palkittavat

Pataljoonan paras jääkäri:

Korpr Pekka Ylisirkka 3.JK

Yksikköjen parhaat:

Korpr Olavi Jankkila 1.JK

Korpr Seppo Kellokumpu 2.JK

Korpr Pekka Ylisirkka 3.JK

Jääk Tarmo Tolppi EK

Korpr Lauri Maarala PstK

Jääk Toivo Köpman KrhK

Paras huoltomies: (Karja Pohjolan palkinto)

Korpr Veijo Paasovaara EK

Hevosjalostusyhdistyksen pytty: (paras hevospies)

Jääk Paavoi Maansaari 2.JK

Paras koiramies:

Jääk Torsten Kutuniva 3.JK

Killan lautanen:

Korpr Ville Kyllönen PstK

Kotiuttamisjuhlassa 20. 12. 1967 palkittavat

Jv-säätiön plaketti:

Kers Matti Mutonen 2.JK

Res au-liiton pronssinen levyke:

1. kers Mauno Sallinen KrhK

2. kers Matti Pitkäniemi 3.JK

3. kers Olli A Rantakokko EK

Jääkärijohtaja: kers Tauno Uitto 1.JK

Krh jääkärijohtaja: kers Mauno Sallinen KrhK

It jääkärijohtaja: alik Teemu Pekkala KrhK

PstK jääkärijohtaja: kers Viljo Niskala PstK

Pion jääkärijohtaja: kers Ari Salmela PstK

Viesti jääkärijohtaja: kers Kalmar K Gumpler EK

Huolto jääkärijohtaja: kers Aarre Auverinne EK

Paras autonkuljettaja: Jääk Reino Liiten EK

Paras radiomies:

Jääk Tauno Jääskeläinen EK

10. 1. 1968 kotiutuvien palkitut

Jv-säätiön plaketti:

Upskok Heikki Olavi Seppänen EK

Res ups-liiton levykkeet:

1. upskok Veli-Pekka Keskiruokanen 2.JK

2. upskok Oiva Nissinen 1.JK

3. upskok Erkki Vihriälä 1.JK

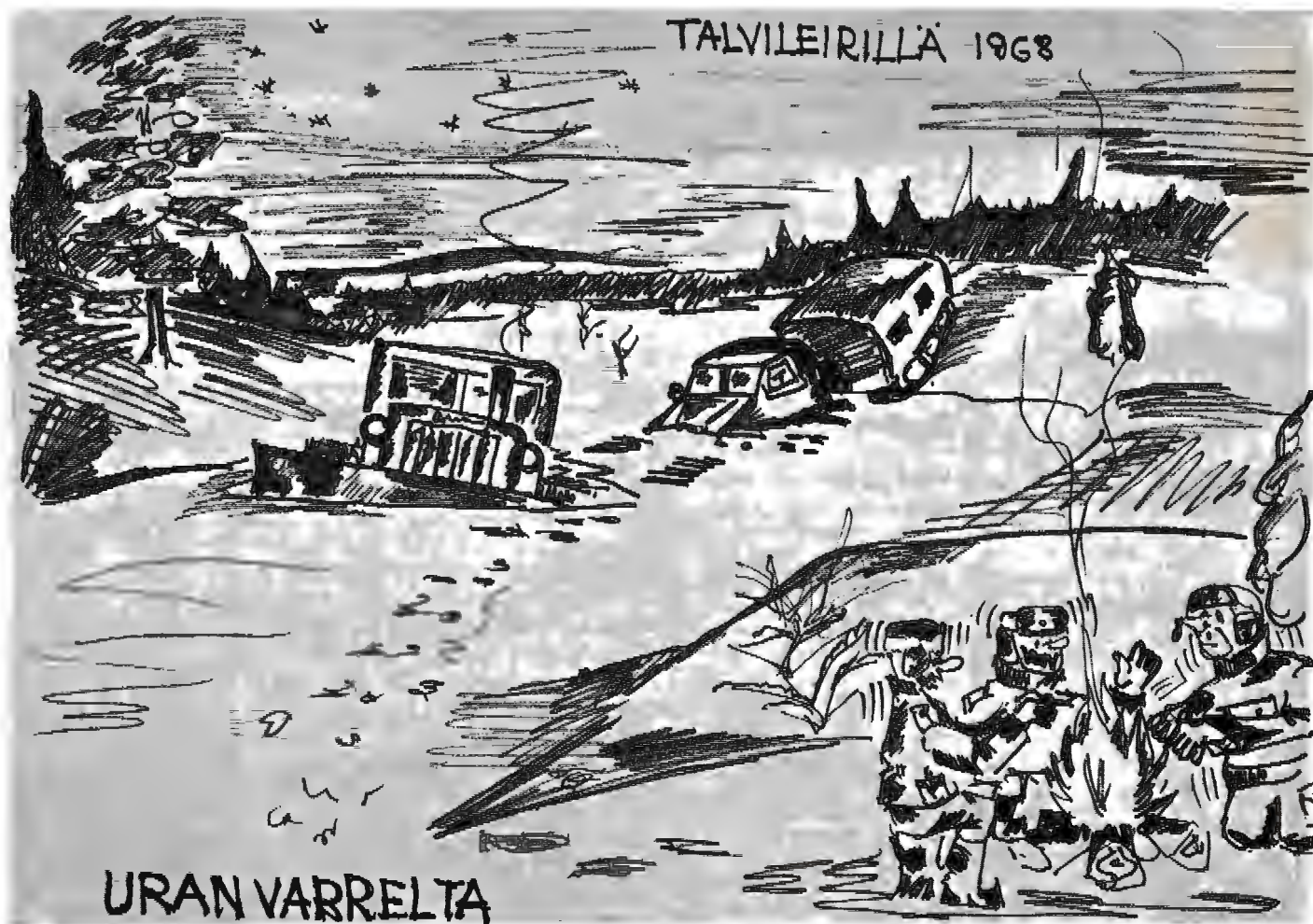
Jääkärijohtaja: upskok Pauli Halttu 3.JK

Krh johtaja: upskok Esko Meriläinen KrhK

It johtaja: upskok Jorma Pietilä KrhK

Pst johtaja: upskok Urpo Alaluusua PstK

Pion johtaja: upskok Hannu Ritvanen PstK

TALVILEIRILLÄ

Takana talvinen taival
 jotos pitkä jutaajain.
 Lämmin telta, suojainen
 ottaa suojiinsa jääkärin.
 Paukkuu pyssyt ja pakkanen,
 ammutaan, on leiri talvinen.
 A-virus hyökkää,
 kaataa maahan miehet vieraat.
 Ei pysty jääkäreihin
 tauti talvinen.
 Mustaoja ja traktorit
 ne sinne jääkö, kysyttiin.
 Ei sentään, ei neuvot lopu
 Lapin jääkärin.

Käskey oli käynyt Jönssin suusta. Pataljoona lipui talviselle taipaleelleen. Kantamukset keikkuiivat selässä kuin kameleilla. Viisipeninkulmaa oli tavoite ensimmäinen, se tiedettiin. Hitaasti kiiruhtaen kuin kuintourheilijat konsanaan, taival taitettiin. Aamuun meni, oli unohtunut LAPIN LISÄ aikalaskelmista pois. Mutta hyvin sentään ehdittiin seuraavan päivän lähtöviivalle.

TOINEN JA KOLMAS päivätaival olivat yhtä juhlaa vaan, Ristilammelle näin saavutaan. Tehty on miehen työ, satakilometrinen taival jäi sinne jääkärin selän taakse.

Ensimmäinen ammuntopäivä oli meneillään. Silloin se pasahti, mutta onneksi putki kesti. Vielä saman päivän iltana töykkäsi Volvo poron kylkeen ja rekkaakin taisi kokeilla peltiensä kestävyyttä. Huonoissa merkeissä oli sota alkanut. Leirin lopussa iski viirus oululaisiin ja kolkutteli jääkäreittenkin nurkilla. Niin vain kävi, että — oululaiset katseli, kun lappalaiset tappeli. Jääkärit röyhistelivät rintojaan, että — heikot sortuu, mutta jääkäri sen kuin porskuttelee. Sotaharjoituksen harjoitusvastus täytyi tilata omasta takaa, oma alipseerikoulu sai käydä paremman korvikkeesta siinä hommassa.

Suo siellä, vetelö täällä, voi vain todeta Aho ja kumppanit toisena sotaharjoituspäivänä, tai paremminkin yönä. Sinne upposi puskuri Mustaanojaan. — vajeria, traktori, moottorisaha, miehiä, kuului hätähuuto eetteristä . . . — siellähän on miestä kuin pipoa, arveli harjoituksen johto, mutta annettiin sentään. Pääsi HK-kin Sodankylästä sotaan mukaan. . .

Justeerimatic, uusin moottorisaha kurnutti tukkipuitten kylkiin, metsä ryskyen kaatui ja siltä syntyi,

YKSIKÖT

Reserviupseerikoulun toiminta vuonna 1967

Reservialiupseerikoulu on toiminut entisessä kokonpanossaan, käsittäen kivääri-, kranaatinheitin- ja panssarintorjuntalinjat.

Henkilökunnassa on tapahtunut muutoksia. Koulun johtajaana on toiminut kapteeni J Talamo ja majuri V Salmi 7. 10. 1967 alkaen. Toimintakautensa 1924—1968 aikana koululla on ollut kaikkiaan 21 johtajaa.

Nykyisistä henkilöistä mainittakoon, että yliv E Suihkonen, joka tuli koulun väapeliksi sotmest J Olin jälkeen, muutti pienempiin tiloihin hankkien siten itselleen kouluttajien mielisuosion ja helpommin puolustettavan työrauhan. Kiväärilinja menetti vuoden alussa väp E Tuomiston ja vuoden lopussa ltn K Juvosen. Tilalle tulivat ltn:t M Alajärvi ja K Honkonen. Entisistä on jäljellä vain kers P Hietanen yhtä pirteänä kuin ennenkin. Kranaatinheitinlinja menetti myös molemmat entiset kouluttajansa, ensin väp M Hautalan ja sitten myös ltn R Jääskeläisen. Toistaiseksi kranaatinheitinoppilaiden koulutuksesta vastaavat ylik V Herranen ja kers O Rautaoja. Vahvennuksia on kyllä tulossa tämän linjan kouluttajiin, sillä jo aikaisemmin tänä vuonna koululla palvelut ltn P Heikkilä palanee takaisin koululle helmikuussa. Panssarintorjuntalinjaa johtaa ja kouluttaa ylik K Pippola, yhtä sanavalmiina kuin aina.

RauK on kasvattanut kaikista koulussa olleista varusmiehistä ryhmänjohtajia. Koulutus on ollut ankaraa ja sen eräänlaisena huippukohtana voitaneen pitää osallistumista itsenäisyyden 50-vuotisjuhlan paraatiin pääkaupungissa 4. 6. 1967 sekä kesäkurssin ylimenoharjoitusta Orajärvellä. Parhaillaan koulutettavana oleva kurssi on miesvahvuudeltaan suurin ja se tulee saamaan talvikoulutuksen, joka huipentuu ampumaleiriin ja sissiharjoitukseen maaliskuussa.

RAuK:n kuri ja henki ovat erinomaisia. Siitä lankeaa kiitos niin henkilökunnalle kuin kaikille oppilaille. Vain harvoin on oppilas joutunut sotilaskodin kellariin. — Hyvästä hengestä on osoituksena se, että RAuK on menestynyt erikoisen hyvin pataljoonan massakilpailuissa. Myös muissa kilpailuissa on koulu ottanut osansa kunniaa ja pisteistä.

Koulussa jaetaan kunkin kurssin päättyessä palkintoja kunnostautuneille oppilaille. Joka kurssilla on ollut primus, paras suunnistaja, paras aseksittelijä, yrittäjä ja johtaja. Vuoden 1967:n aikana päättäneiltä

syntyi myös ura, erämaan stradaa, josta sivilitraktorit ja omat ajokit tuotiin korven halki. Löytyi uran päästä tie, joka kotiin vie. Mutta vielä oli jääkärin voitettava Lapin erikoisolosuhteet, sillä pakkanen näytteli kolmiakymmeniä pykälää, kun piti ottaa köyteen kiinni ja sonnustautua kohti kotoista ”pyssykylää”. Mutta — hyvin meni kuitenkin, senhän toki arvasin, kun oli pelissä jääkärit. . .

kurseilta on palkittu tässä mielessä seuraavat oppilaat.

RAuK:n primus

Kurssi 3/1966 opp Pekka Hapuoja, Taivalkoski
” 1/1967 ” Pauli Halttu, Karunki
” 2/1967 ” Jorma Särkipaju, Rantsila

Paras suunnistaja

Kurssi 3/1966 opp Alpo Vehkaoja, Ylikiiminki
” 1/1967 ” Pentti Pirkkonen, Kemi
” 2/1967 ” Jorma Särkipaju, Rantsila

Paras aseksittelijä

Kurssi 3/1966 opp Seppo Tynkkynen, Oulu
” 1/1967 ” Jorma Rahkola, Sodankylä
” 2/1967 ” Kari Villikka, Myrskylä

Paras yrittäjä

Kurssi 3/1966 opp Lasse Riihinen, Oulu
” 1/1967 ” Erkki Vihriälä, Kostamo
” 2/1967 ” Antti Varis, Oulu

Paras johtaja

Kurssi 3/1966 opp Voitto Suopajarvi, Rovaniemi
” 1/1967 ” Ilkka Saarenpää, Juujärvi
” 2/1967 ” Juhani Reentilä, Vaala

Hyvin ovat koulustamme lähteneet oppilaat menestyneet RUK:ssa Haminassa, minkä kouluttajat ovat tulkinneet todistavan yhteis- ja joukko-osastohenkeä ja se on ollut ilo todeta.

Lopuksi haluaa nykyinen reservialiupseerikoulu tervehdiä kaikkia aikaisempia koulun piirissä toimineita.

Esikuntakomppania

Kulunut vuosi on ollut Esikuntakomppanialle erittäin työntäyteinen. Pataljoonan suurin komppania, jonka vahvuus suurimmillaan on alun kolmattasataa koostuu useista eri koulutushaaroista.

Viestipuolen ryhmänjohtajien lisäksi, jotka saavat erikoiskoulutuksensa osa Oulussa ja osa Riihimäellä, kuuluu komppaniaan viisitoista erikoisaliupseeria, jotka oman alansa aliupseerikurssin suorittaneina palvelevat pataljoonan eri huoltopaikoilla ja toimitoissa.

Komppaniassa koulutetut sissiradio-, puhelin- ja keskusmiehet hoitavat pataljoonan viestiyhteydet.

Erikoisesti täällä koulutetut sissiradiomiehet, jotka valitaan erikoisen soveltuvuustestin ja taipumusten

perusteella, joutuvat sekä henkisesti että fyysisesti useinkin kovalle koetukselle. Ensiksikin heidän täytyy suorittaa Oulussa luokkakokeissa sähkötyluokka, josta kunnolla selviäminen vaatii melkoisesti tietoa ja taitoa sekä hermojen hallintaa. Sen jälkeen he osallistuvat sissiharjoituksiin, ei yksin Lapin Jääkäripataljoonan järjestämiin, vaan myös KaiPr:n ja LR:n järjestämiin harjoituksiin, selviytyen usein kiitosta ansaitsevalla tavalla.

Automiehet kuuluvat EK:n miehiin. Heidät valitaan käytännöllisten ja kirjallisten kokeiden perusteella kustakin saapumiserästä. Peruskoulutuskauten jälkeen saavat he 1. ErAutoK:ssa kuukauden yleiskoulutuksen, jonka jälkeen pataljoonassa seuraa varsinainen tyyppikoulutus, joka on erittäin monipuolinen ja antoisa.

Edelleen kuuluu esikuntakomppaniaan pataljoonan keittäjät ja B-miehet, jotka toimivat eri huoltolaitoksissa usein varsin itsenäisissäkin tehtävissä.

Vaikka Esikuntakomppania koostuu näin monista koulutushaaran miehistä, niin on se koulutustarkastuksissa menestyksellisesti kamppailut Jääkärikomppanioiden kanssa.

Eikä vain koulutustarkastuksissa vaan myös muissa kilpailuissa on Esikuntakomppanian miehet usein selviytyneet voittajiksi. Mainittakoon viime vuodelta muunmuassa Partiohihtomestaruuskilpailujen voitto, Viestisuunnistuksen voitto. Jääk Lanton saavuttama sekä pataljoonan että ensimmäisen urheilualueen mestaruus ammunnessa.

Eri koulutushaaroissa vallitseva oikea jääkärihenki ja "oman alan" tunto ovat suuresti edistäneet menestyksen saavuttamista.

Komppanian päällikön yllä M Kokkosen lähdettyä syyskuussa kurssille luovutti hän päällikön tehtävät ltn K Pökälle ja samalla määrättiin komppanian opetusupseeriksi ltn U Määttä Kranaatinheitinkomppaniasta.

SATTUI

Eräs päällikkö tulee esikuntaan ja pyytää käyttää puhelinta. Luvan saatuaan nostaa kuulotorven ja pyytää omaan numeroonsa. Hetken turhaan vastausta odotettuaan tuumaa:

— "Perhana, minähän olen itse täällä, ei suinkaan siellä silloin kukaan vastaa".

ESIKUNNASSA SATTUI

Oli joulun alus ja töitä kuten tavallisesti. Kapteeni Tikkasen ja luutnantti Köntin hermot olivat päreen palamisasteella. Komentaja ja Suvi-Jussi äkkäsivät kylällä käydessään — viedään pojille jotain. Niin marssivat rautakauppaan ja ostivat molemmille — sulakkeet — "tässä tulevaisuuden varalle", tuumasivat luovuttajat ojentaessaan sulakkeet päreen polttajille.

Kittilän, Inarin, Kemin-Lapin ja Sodankylän res.upseereita ja naisosastojen edustajia kokoontumassa tutustumiskierrosta varten naapurivierailun yhteydessä viime keväänä

1. Jääkärikomppania

Vuosi on jälleen takanapäin. Sen aikana on lähetetty kolme saapumiserää reserviin täysin palvelleina ja vastaava määrä miehiä on saatu siviilistä varusmiespalvelukseen jääkäreiksi koulutettavaksi.

Normaalisti komppanian vahvuus on ollut keskimäärin sata miestä jakautuen kahteen saapumiserään. Uusien majoitustilojen valmistumisen jälkeen vahvuus nousee huomattavasti.

Koulutus on jatkunut ja vakiintuneita tapoja noudattaen päämääränä taitavien ja kestävien sotilaiden sekä joukkojen kouluttaminen. Sissikoulutuksen suuri lisääntyminen on ollut tärkein ero edellisiin vuosiin verrattuna.

Vuoden ehdottomia merkkitapauksia ovat olleet itsenäisyyden 50-vuotisjuhlallisuuDET ja maakuntamarssi. Varsinkin viimeksimainittu, pituudeltaan n. 400 km, oli rasittavuudestaan huolimatta virkistävä ja näkemyksiä avartava.

Eri urheilumuodoissa on kamppailtu muita yksiköitä vastaan kovasti. Voittoja on tullut paljon, hyviä sijoituksia vielä enemmän, mutta terveellisiä ja oikeaa kilpailuhenkeä kasvattavia tappioita on myös koettu.

Parhaimpana saavutuksena on pidettävä "Koukkaaja"-patsaan toista perättäistä voittoja. Sen saa haltuunsa yksikkö, jonka vuoden kaikkien kilpailujen yhteistulos on paras. Patsasta ovat olleet komppanialle hankkimassa mm kokelaat P Hapuoja, P Purhonen ja S Tynkkynen, kersantti T Uitto, alikersantti T Määttä, korpraali P Koponen ja jääkärit S Mattanen, A Ollila sekä J Särkipaju. Mattasen veljessarja on aikaisemminkin osallistunut pisteiden "saalistamiseen" yksikön riveissä, ja lisää poikia on kuulemma lähestymässä asevelvollisuusikä. Siispä Hinganmaalle: tervetuloa tänne!

Komppanian henkilökuntaan kuuluivat vuoden lopussa kapteeni P Auvinen, luutnantti I Asteljoki, ylivääpeli H Aherto, ylikersantti E Puustinen sekä kersantit O Honkonen, H Rautanen ja T Walldén. Siirtomenetysten vuoksi on menetetty muualle luutnantti S Köntti sekä kersantit P Hietanen, K Ollila, R Tenhunen ja V Vanhanen. Henkilökunta ja varusmiehet tervehtivät 1. Jääkärikomppanian entisiä kasvattajia. "Poiketkaa taloon!"

2. Jääkärikomppania

Itsenäisyyden juhluvuosi ja säästölomavuosi 1967 on 2. Jääkärikomppanian kohdalla ollut monivaiheinen. Vuoteen on sisällynyt useita henkilövaihdoksia kantahenkilökunnan piirissä, on saatu kilpailutoiminnassa vaihtelevia tuloksia, suoritettu rankkoja harjoituksia ja nähty jälleen monen varusmiehen kehittyvän alokkaasta kunnan suomalaisiksi soturiksi.

Kierto komppanian kouluttajahenkilökunnassa on ollut vilkasta; ltn M Alajärvi on vuoden kuluessa siirtynyt EAUK:n joukkueen johtajaksi ja hänelle teki vuoden vaihteessa seuraa keväällä komppaniaan tullut ltn K Honkonen. Nuoria aliupseereita on komppania ottanut vastaan, toimittanut edelleen johtamaan sotilaallisia opintoja Aliupseerikouluun. Syksyllä yll J Vilenius lähti hankin opintielle ja komppanian päällikön tehtävät otti vastaan ltn R Sallinen. Merkittävin muutos tapahtui kuitenkin keväällä 67, jolloin ylivääpeli E Uusitalo jätti vääpelin tehtävät vääpeli E Tuomistolle, siirtyen täysin palvelleena eläkkeelle. Isällisen komppanian äidin, "Hakri-Eeron", olemus muistetaan komppaniassa kauan.

Pataljoonan kilpailutoiminnassa parhaimpana saavutuksena komppanian osalta on mainittava vääpeli Tuomiston johtaman partion saavuttama mestaruus pataljoonan polkupyöräpartiokilpailussa. Lisäksi alik Siitonen voitti pataljoonan mestaruuden 15 km:n hiihdossa sekä alok Kontsas voitti yleisurheilukilpailuissa seiväshypyn. Muissa kilpailuissa niinkuin alussa mainittiin menestys on ollut vaihteleva.

Komppanian varusmiehet ovat olleet etupäässä kotoisin pohjoisesta ja aineksena varsin hyvää. Tämä on osaltaan helpottanut koulutustavoitteiden saavuttamista nimenomaan pohjoisia alueita ajatellen, ja antaa myös hyvän pohjan jatkaa koulutusta reippaan yrittämisen hengessä.

NIEMEN SÄHKÖ

SODANKYLÄ PUH. 412

Tapahtumista 3. Jääkärikomppaniassa

Kuluneena vuonna on henkilökunta vaihtunut yksikössä usein. Yliuutnantti E Vehviläisen toimiessa komppanian päällikkönä 11. 10. 67 asti, suoritti komppania 8 vuorokautta kestävä sissiharjoituksen, jolloin matkaa kertyi yli 150 km. Muista erikoisista tapahtumista mainittakoon kesällä pidetty maakuntamarssi ja 6. 12. 67 suoritettu "jääkäriparaati".

Polkupyöräpartiokilpailut ja lukuisat muutkin kilpailut ovat antaneet mielenkiintoa palvelukseen. Sijoituksista on mainittava voitto varusmiesten kenttäammunnassa. Konepistooliammunnan henkilökohtainen voittaja oli jääkäri Ikäläinen, viestisuunnistuskilpailuissa saavutti komppanian joukkue kunniaakaan toisen sijan.

Kuluneena vuonna kunnostautui erikoisesti 25. 2. 67 saapumiserä, jolloin mm pataljoonan parhaaksi jääkäriksi arvosteltiin korpraali E Ylisirkka.

Kovat pakkaset eivät ole estäneet koulutuksen pitämistä, siksi 14. 11. 67 saapumiserä tietääkin miten talvisessa Lapissa tulee elää.

3./JK/LapJP:n päällikkö Kapteeni J TALAMO

VIKEN KONE

OM. V. MAIJALA

Sodankylä puh. 426

HELMER HUSA OY

TORNIO

KEMI

Panssaritorjuntakomppania

Panssaritorjuntakomppaniassa on vuoden 1967 aikana useamman kerran henkilökunnalle komennettu paikka vaihda, tehtävä ilmoita. Opetustarkoituksena on ollut ilmeisesti käyttäytyminen yllättävässä virka-asemassa. Vuoden lopussa oli PstK:ssa päätä pitempänä ylil J Porras entisen päällikön ylil V Inkilän siirtyessä 1. 9. 1967 lantalaiseksi rintamaille.

Suhteellisuus teorian mukaisesti on komppania pyrkinyt luomaan suhteita muulloinkin kuin vapaa-aikoina. Keväällä pitkäkäätiset pioneirit rakensivat oman toimen ohella 25 tonnin sillan Luiron ylitse Lokassa. Syksyllä pitkät pstjääkärit purkivat sillan patosillan valmistuttua. Syyskesällä tehtiin Jeesiön suunnasta hyökkävien panssarivoimien kanssa erillissopimus, jotta voitiin suorittaa maakuntamarssi ja invaliditempaus. Lokakuun vaihteessa pioneerijoukkue malttoi luopua kolmeksi viikoksi betonilla erittäin vaaralliseksi herkistetyistä harjoitusmiinoistaan ja suoritti hyökkäyksen "suutareita" vastaan Ivalon Pikku-Petsamossa. Sanomalehtitietojen mukaan hyökkäys oli onnistunut hyvin.

Komppanian koulutus on ollut muutoinkin hyvin vaihtelevaa. Sinko- ja tykkiammunnat sekä räjäytyskoulutus ovat herättäneet huomiota ja kiinnostusta myös ulkopuolisissa. Kiinnostuksen voi kiteyttää kysymykseen: MIKA se oli?

Komppanian nimikkojärviksi ovat ikäänkuin luontojaan tulleet Ora- ja Kelujärvi. Myöhempää vesistö-koulutusta varten on Orajärven tämänpuoleinen ranta epäselvyyksien välttämiseksi nimetty pysyvästi tulatorannaksi, jolle on pyrittävä rantautukaa komennon jälkeen. Komppanian päällikön johtamassa Kelujärven pohjatutkimuksessa luodattiin vedensyvyydeksi 5 m. Täällä vahvistettiin komppanian henkilökunnan lauluksi: Köys' katkes laulu kuultihin . . .

Uutena vapaa-ajan viettoratkaisuna on PstK:ssa kokeiltu komppaniailtoja. Nämä sinko-showt' ovat saaneet 100 %:n kannatuksen. Näissä illoissa on esitetty myös parannuksia ja aloitteita. Kohtalon sormella tultaneen korvaamaan lähiaikoina se kaikkein raskain sinko. "Tupakan mittaista taukoa" varten on kehitetty taukotupakki. Alustavissa kokeissa tuplaviltterin minipölli on jo palanut 22 t 35 min. Lonk-pölliin kehittäely jatkuu.

Kranaatinheitinkomppania

Kranaatinheitinkomppania on omana yksikkönään toiminut noin puolitoista vuotta. On selvästi havaittavissa nuorukaisen potevan vielä lapsentautia. Iän karttuessa Kranaatinheitinkomppania varmasti löytää oman tiensä.

Komppanian toiminta on kärsinyt osaltaan siitä, että päällikkö on kuluneen vuoden aikana vaihtunut peräti kolme kertaa. Elokuun lopussa ylil Jyrki Porras luovutti päällikön tehtävät ylil Seppo Jauholle. Joulukuun puolivälissä ylil Seppo Jauho siirtönsä johdosta luovutti päällikkyyden ltn Raimo Jääskeläiselle.

Kuluneen vuoden aikana on komppania urheilun ja kilpailujen alalla menestynyt varsin hyvin. Talvimestaruuskilpailuissa saavutettiin yksiköiden välisessä kilpailussa yleismestaruus. Kesän yleisurheilukilpailuissa voittajaksi selvisi myös kranaatinheitinkomppania. Tähän päästiin tasaisella ja hyvällä urheilujoukkueella. Lopputulos ei suinkaan johtunut siitä, että kilpailujen järjestäjänä toimi KrhK.

Heinäkuun saapumiserän sissitaitokilpailussa osoitautui jääk V Yrjänheikki taidoiltaansa pataljoonan parhaaksi sissiksi, saaden nimensä kilpailtavana olleeseen karhunkalloon.

Huhtikuun lopulla osallistuttiin ampumaleiriin ja sotaharjoitukseen. Suoritettiin koulutusohjelman mukaiset ammunnat sekä tuettiin jääkärijoukkueiden tst-ammuntoja.

Kesä sujui tiiviin palveluksen merkeissä, johon oman lisänsä toivat kuumuus ja sääsket. Vaihtelua palvelukseen toivat maakuntamarssi ja heinäkuussa olleet omaisten päivät. Kranaatinheitinkomppania osallistui neljän viikon ajan krh-upseerikurssi 7:n krh-leirille Sarriojärvellä.

Syyskuussa ammuttiin jälleen pataljoonan leirillä

"Ei ole jääkärin voittanutta eikä tule" totesi naamiotunut komppania jouluaattona. Jukolan Juhani tosin voitettiin, mutta housunsahan hänelle teki teposet. Puolen tunnin joulumieli oli jalolla veljessarjalla niin aitoa, että heräsi ansaittu epäily heidän joulukaljaansa kohtaan.

Vuosi 1967 vaihdettiin veitikka silmäkulmassa vuoteen 1968. Keskiyön hetket juhlistettiin tavanomaisella pioneeripaukulla. Tutkimukset asiasta jatkuvat.

Autojoukkue

Lapin Jääkäripataljoonassa on useita eri joukkueita. Näihin joukkueisiin kuuluu myös pataljoonan autojoukkue, joka hoitaa, voi sanoa kaikki pataljoonan kuljetukset. Erilaisia kuljetuksia on paljon. Niitä joudutaan suorittamaan niin maastossa, kuin maantiellä. Usein joudutaan ajamaan satoja kilometrejä mitä erilaisimmissa olosuhteissa. Tästä johtuen täytyy kuljetuskaluston olla sellaista, joka soveltuu sekä maasto- että maantieajoon tai molempiin. Mutta tämä ei yksistään riitä. Ajoneuvoissa täytyy olla myös autonsa tuntevat kuljettajat, jotka huoltavat, ja vaurion satuessa korjaavat autonsa. Tämä ei ole mahdollista ellei kuljettaja ole saanut asiaankuluvaa koulutusta.

Kuljettajiksi hyväksytään ainoastaan kuorma-auton yksityisen- tai ammattiajokortin omaavat varusmiehet, joille ei ole siviilissä ollessaan ollut liikenne- tai

Ristilammella. Kranaatinjoukkue kunnostautui erinomaaisesti riipeydellään ja tarkkuudellaan tällä leirillä. Ampumaleirin päätteeksi käytiin sotaharjoitus PohPr:n ja puolukan poimijoita vastaan.

Kuluneen kesän aikana rakennettiin koulutuksen tehostamiseksi ja kehittämiseksi lukuisia koulutus-ratoja lähiympäristöön. Samaa tarkoitusta varten saatiin lisää luokka- ja varastotiloja.

Vuoden lopussa oli Kranaatinheitinkomppaniassa seuraava henkilökunta: ltn R Jääskeläinen, ltn P Heikkilä, ylik I Vuorinen, ylik M Mäkinen, ylik V-M Niskanen, kers K Heino, kers V Kukkohovi ja kers E Tennilä.

Kranaatinheitinkomppaniassa toivotaan tulevasta vuodesta tulevan yhtä tuloksellisen ja täysipainoisen niin koulutuksen kuin kilpailutoiminnankin alalla.

muuta vastaavia rikkomuksia. Alokaskoulutus on sama, kuin muillakin varusmiehillä, jona aikana on sekä kirjallinen koe liikennesäännöistä, että ajokoe puolustusvoimien ajoneuvoilla. Nämä kokeet pitää autohallin kantahenkilökunta. Sen jälkeen on kahden viikon kurssi Oulussa 1. Erillisen Autokomppanian koulutusosastolla, jossa käydään läpi auton moottori, rakenne yleensä ja näiden huolto.

Autoja on useita merkkejä, ja niissä on rakenteellisia eroavaisuuksia aika paljon, jonka vuoksi kuljettajat "tyyppikoulutetaan" eri automerkeille. Tämä tapahtuu autohallilla, ja kouluttajina on autohallin kantahenkilökunta.

Vasta tämän jälkeen ajoneuvot ja niihin kuuluvat varusteet luovutetaan uusille kuljettajille, jolloin edellinen kuljettaja luovuttaa ne pois. Kun kuljettajalla tämän jälkeen on ajoneuvo kuittauksellaan, hänen on pidettävä se kunnossa ja huollettava aina määrääjain.

Tähän tarkoitukseen on autojoukkueella huoltohalli, jossa autot voidaan pestä ja huoltaa. Huoltohallissa on aina yksi kolmesta ryhmänjohtajasta, joka valvoo, että huolto suoritetaan kunnolla. Kaksi muuta ryhmänjohtajaa on autohallilla, joista toinen on hallivalvoja, joka valvoo hallin siisteydestä ja järjestyksestä ja toinen on hallikirjuri, joka kirjoittaa autojen ajomääräykset. Yöllä täytyy myös olla hallilla päivystäjä, joka ottaa vastaan tulevat ajoneuvotilaukset ja ajopäivystäjä, joka ajaa yöllä tulevat ajot. Tämän lisäksi on komppaniassa vara-ajopäivystäjä, joka nukkuu vaatteet päällä ja on aina valmiina lähtemään hallille. Autojoukkueelle kuuluu myös pataljoonan paloauto, sairausauto sekä lumiaura, joille voi tulla ajo aivan yllättäen. Näiden lisäksi on yli 30 muuta ajoneuvoa ja näihin on ainoastaan 24 kuljettajaa, joten joillakin kuljettajilla on kaksi ajoneuvoa kuittauksellaan. Tästä johtuen paine on aika kova, koska myös huoltoihin kuluu aikaa ja ajoja on aika runsaasti joka päivä. Näiden lisäksi on vielä komppanian oma palvelus ja koulutus.

Autojoukkueen yhteishenki on hyvä, sillä autoja korjataan usein yhdessä ilman eri käskyä myös iltaisin. Yhteishenkeä todistaa myös varusmiesten ostama televisio hallitoimistoon. Tuskinpa millään muulla joukkueella on omaa televisiota.

Palvelusaika tosin on kolme kuukautta pitempi, kuin jääkärikomppanioissa, mutta se ei paljoa sureta, johtuen varmaankin esimiehistä ja palveluksen mielenkiintoisuudesta. Kuljettajista jää suurin osa autoalalle siviiliin päästyään, joten tämä koulutus on suurena apuna jo sitäkin silmälläpitäen.

VALOKUVAAMO

PAULA HIRSIÖ

Kemijärvi kauppalan virastotalo puh. 326

Myyimme kameroita ja alan tarvikkeita maaseutupalvelumme huolellista ja nopeaa

Toimituksen nurkka

Oho, mikä vuosi, kun ajattelee sitä taaksepäin. On siinä suksi sujahtanut ja jääkärin pyörä rullannut eräänkin kerran. Normaalaa päiväjärjestystä on pristänyt juhla silloin, toinen tällöin. Säästöomat, viikkovapaat sun muut tosiasiat ovat tavalla tai toisella lyöneet leimansa palvelukseen. Siihen vielä pataljoonan "teräväpää" on vaihtunut kokonaan. Mutta otetaanpa asiat järjestyksessä, tapahtumat jonoon, Järjesty.

Alokkaiden palvelukseen astumiset, kotiuttamiset ja palkitsemiset ovat tapahtuneet ajallaan ja plätkä-sade on ollut tavanomainen. Runsaasta palkintojen saannista esitän kauniit kiitokset Sodankylän Sotilaskotiyhdistykselle. Varusmiehet ovat olleet hyvää ja olosuhteisiin sopivaa ainesta ja täyttäneet tehtävänsä kaikella kunnialla.

Menneen talven lumet ovat menneet ja vieneet mennessään entisen huoltopäällikön, täysin palvelleena eläkkeelle. Kiitos majuri Ahti Lähtevänojalle monivuotisesta huoltopäällikön tehtävien hoidosta. Ahdin mukana lähti kaksi muuta huollon suurta persoonaa ylivääpeliä Taisto Alakoski ja Eeli Simelius Vaasan jänismälle ja kalavesille. Onnea heidän eläkevaaripäivilleen.

Mutta huolto ei pysähtynyt, uudet miehet astuivat remmiin majuri Aaro Hännisen johdolla. Oikeaksi kädekseen hän sai kurssilta tulleen yliluutnantti Juhani Akermanin, niin että — se pyörii sittenkin.

Tulipa syksy ja sen mukana "usi luuta" Jukka Surviniemi istui pataljoonapuheenjohtajaksi, majuri Veikko Salmen siirtymällä hoitamaan Reservialupseerikoulun isännöityä. "Jönssin" riuskat otteet ovat johdattaneet jääkärit milloin Jeesiöjokivarteen toteamaan syksyisen yön pimeyden, suunnistusvaikeudet ja — siellä ne saappaat likosi ja housun puntit kastui, tai Pomokairaani sissittelemään Lapin talvisessa metsässä ja naukuvassa pakkasessa rintoihin karvoja kasvattamaan.

Loka-marraskuun vaihteessa hyvästeli pataljoona komentajansa, everstiluutnantti Erkki Koiviston. Kun mies hyväksi havaitaan, niin sitä myös viedään, voidaan vaan todeta. . . — Everstiluutnantti Kauko Kuismannen otti vastaan komentajan vaativat tehtävät ja nopeasti hän on päässyt asioihin sisälle.

— Jääkäripataljoonat ovat armeijan keihäs ja Jääkäripataljoona 1 sen kärki, sanoi everstiluutnantti Kuismanen vastaanottopuheessaan. Toivottavasti, me Lapin jääkärit, muistamme perinnetataljoonan velvoituksen ja yritämme kaikkemme oman pataljoonan ja Lapin maakunnan hyväksi. Silloin menee kaikki hyvin ja niin me kuin komentajammekin voimme olla tyytyväisiä.

Muista siirroista mainittakoon yliluutnantti Kale Koskelaisen etelään lähtö. Ja sinnehän se häipyi yliluutnantti Vesa Yrjöläkin. Pioneeriupseeri yliluutnantti Veka Inkilä on pysäköinyt Oulun kor-

keudelle ja tilalle on saatu luutnantti Paavo Aho, joka muun kiireen ohella penkoi Ivalossa yli 600 sodan-aikaista kranaattia vaarattomaksi. Joulun alla menetti pataljoona ainoan poikamiesupseerinsa yliluutnantti Seppo Jauhon saadessa etelän kaipuun rintaansa ja niin hän huristi autollaan napapiirin huonommalle puolelle.

— Vanhoja on herrat kaaderit. Mutta pitäähän uutta vertakin tulla vanhojen täydennykseksi. Niinpä Kadettikoulu antoi meille luutnantit Keijo Honkasen, Pekka Heikkilän ja Esko Tourun. Hyvin ovat nuorukaiset seurakuntaan sulautuneet eikä kaamoksen kauhu tai tunturipeikot ole vielä heihin pystyneet.

Siinäpä ne tärkeimmät vakanssien vaihdot ovatkin. Siviiliin siirtyneitä on vielä sotilasmestari Jaakko Olli ja hänen Eevi rouvansa, onnea vain heillekin sinne Vaasaan ja kiitokset pitkistä ja ansiokkaasta palveluksesta. "Hakri-Eero" Uusitalo siirtyi täysin palvelleena Killan yhdysmieheksi Teuvaan. Kiitos hänellekin pitkistä ja ansiokkaasta palveluksesta.

Pataljoonan riveistä on tuomi korjannut pois ylivääpeli Lauri Lumppion. Yllättäen sairauden murtaamana katkesi miehen taival, keskellä kauneinta kesää. Ei odottanut viikatemies syysviljaksi kypsymistä. Rauha Lassen kummulle. . .

Veteraanien riveistä on nukkunut pois Aarne Hattala. Kunnioitus hänen pitkälle ja monivaiheiselle vaellukselleen ja rauha hänen muistolleen. . .

Kesän juhannus oli tavanomaisen vetinen. Mutta siinähan se meni sekkin, juhannustulilla värjötellessä. Heinäkuun viimeisen pyhän tienoona tuli varusmiesten omaiset toteamaan, miten poikia koulutetaan nykyisessä miesten koulussa. — Enempi tämänlaatuista suhdetoimintaa, oli vanhempien toivomus. — Tämä lähentää pataljoonaa ja varusmiesten koteja, oli toinen arvostelu.

— Elokuun lopussa hyppäsivät jääkärit pyöriensä selkään suuntana pohjoinen. Ensimmäinen yöpaikka vallattiin Vuotson ja Lokan väliltä. Toisena päivänä pysähdyttiin Lokan altaan padolle ja ihmeteltiin ihmisjärjen ja -käden voimaa luonnonvoimien alistamiseksi tahtonsa alle. Seuraavana päivänä taivallettiin Savukosken kautta Pelkosenniemen ja kuultiin molempien paikkakuntien kovista kokemuksista rauhan ja sodan aikana. Lauantaiehtona pyörähtelivät jääkärit tanssin tahdissa seurojen talolla. Sunnuntaina, kauniin sään vallitessa ja suuren luonnon ja pelkosenniemeläisten ollessa todistajina vanhoivat heinäkuun alokkaat valansa Pelkosenniemen. Paluu kasarimeihin tapahtui samana iltana hyvin ansaittua jääkärin titteliä kantaen. Monet suhteet tuli luoduksi silläkin, yli 400 km:n pyörämarsilla.

Seuraava kohokohta normaali palveluksen välissä olikin itsenäisyyspäivä ja sen yhteydessä esikunnan eteen pystytetty patsaan paljastilaisuus. Niin se vain se patsas syntyi, vaikka sitä rakennettiin kuin Iisakin kirkkoa. Ja siinä se seisoo muistuttamassa tämän päivän ja tulevien päivien jääkäreille niistä jääkäreistä, jotka antoivat kaikkensa Isänmaan puolesta viime sodissamme.

Joulu meni tavalliseen tapaan. Syötiin, jotta napa ruski. Panssarintorjuntapojat painia melksasivat —

voimalla seitsemän miehen, jouluiltana meidän kaikkien iloksi. Lisää samanlaisia ohjelmia viihdykkeeksi! Uutena vuotena ryskyi ja rymisi räättilaukausten voimasta tienoo. Niin häipyi menneisyyteen vuosi 1967, mitä tuonee tullessaan vuosi 1968. Varuskunta ja Lapin Jääkäripataljoona on tunnustettu virallisesti ja epävirallisesti Lapin ikiomaksi joukko-osastoksi. Suhteet siviilimaailmaan ovat mitä parhaimmat. Henkilökunnan sisäistä yhtenäisyyttä lujittaisi suuresti se kauan kaivattu kerhorakennus.

Pataljoonan toiminta Sodankylässä on saanut jo perinteellisiä muotoja. Niinpä sotainvaliiditempaukset ovat vakiintuneet jokasyksyisiksi työapukohteiksi, jolloin jääkäri ja päivä invaliidien hyväksi on ollut tunnuslauseena. Tavanomaista on myös jääkäreitten osallistuminen kadonneiden henkilöiden etsintään. Lisäksi monet siviilitilaisuuksien järjestäjät ovat saaneet apua toimihenkilöiden tai ohjelman muodossa. Näistä kaikista pataljoona on saanut vilpittömät kiitokset, joten niiden luetteleminen ei ole "kissan hännän nostamista".

Korviini on kantautunut, että pataljoonan riveissä täällä Lapissa palvelleet ja siviilitehtäviin kotiutuneet ovat olleet ylpeitä siitä, että ovat saaneet suorittaa varusmiespalveluksensa Lapin Jääkäripataljoonassa. Yhteiset sotaharjoitukset ovat myös osoittaneet, että pataljoonamme on niin hengeltään kuin koulutukseltaan eräs armeijamme valiojoukko-osastoihin kuuluva joukko-osasto. Näin pitää ollakin ja varmaan tulee edelleenkin olemaan, kunhan jokainen ponnistelemme omalla paikallamme yhteisen päämäärän hyväksi, emmekä oman arvonnossamme liikaa pöyhkeile. Tämä päämäärä on everstiluutnantti Kuismasen tulopuheessaan mainitsema — pataljoonamme on armeijan keihään kärki.

Näillä haja-ajatuksilla toivotan Etupyörän lukijoille onnea ja menestystä ja kiitän kaikkia ilmoittajia taloudellisesta tuesta, jonka turvin tämä Etupyörä on jälleen päässyt synnytystuskistaan ja nähnyt päivänvalon. Kiitos ja onnea kaikille.

TOIMITUS/PEE-TEE

PAULAN-VAATE

OM. M. KANTOVUORI

Sodankylä puh. 335

RANTALAN LEIPOMO

SODANKYLÄ. PUH. 154

VÄRI- JA TAPETTI

V. SIMONEN

SODANKYLÄ PUH. 1421

LAHJOJA

Hyvän lapsen syntymäpäivänä pidetään tavallisesti juhlat, jossa kummisedät ja -tädit ja hyvät ystävät lahjoittavat syntymäpäivälahjoja. Niinpä ETUPYÖRÄN toimituskin lahjoittaa: — Herra entinen Lapin Jääkäripataljoonan komentaja Erkki Koivisto. Täällä ollessanne lehdistö antoi niin usein tuon tittelin joten etupyörä suo oikeuden Komentajan titteliin edelleen ja toivoo koulutuskomennuksia herra komentajalle mahdollisimman usein tänne napapiirin paremmalle puolelle sieltä syrjä-Suomesta . . .

Herra pataljoonan komentajalle, everstiluutnantti Kauko Kuismaselle lahjoittaa ETUPYÖRÄ Penun ajokortin ja toivoo komentajalle neljäntuulen lakkia, jonka pito-oikeus olisi vain Helsingin matkoilla ja suurimmissa paraateissa . . .

Herra pataljoonapuseerille, majuri Jukka Suviniemelle lahjoittaa ETUPYÖRÄ aikalaskelmiin Lapin liisan ja levyn: — Aika parantaa.

Herra huoltopäällikölle, majuri Aaro Häniselle lahjoittaa ETUPYÖRÄ erikoishuolto-ohjeen odottamattomia vieraita silmällä pitäen.

Adjutantti, luutnantti Köntille lahjoittaa ETUPYÖRÄ käyttövarman vaahtosammuttimen, sillä se kärähtää sittenkin . . .

Esikuntaväpeli, yliväpeli Erkki Hautalalle lahjoittaa ETUPYÖRÄ kolmekymmentäkuusituntia vuoro-kauteen . . .

Sodankylän korjaamon johtajalle, sotilasvirkamies Jylhälle lahjoittaa ETUPYÖRÄ toivon löytää momenttiavain . . .

Luutnantti Paavo Aholle lahjoittaa ETUPYÖRÄ Lapin sabotöörin tittelin, kaikki läänin alueelta löytyvät justeerit, muutaman puskutraktorin seuraavaa uraa varten ja tuhannen kiloa r-ainetta.

Sotilaspastori Iipo Sirkalle lahjoittaa ETUPYÖRÄ: hengessä ollaan mukana Kyproksella . . .

Ja sitten, tämän ikrjoituksen altavastaajalle: lisää erämailta ja tukku hirvilupia ja tietenkin tämän kirjoituksen osalta todistuksen syyntakeettomuudesta . . .

Sotilasmestari, liikuntakasvatusaliupseeri, valmentaja j.n.e. Armas Saastamoiselle lisää valmennettavia ja vakanssi seuraavaan sotaharjoitukseen . . .

KELLO-, KULTA- JA SILMALASILIIKE

ANSELM PULKKINEN

SODANKYLÄ — PUH. 51

KÄTEVÄ JA NOPEA HUOLTOPAIKKA
ENSILUOKKAISIA TARVIKKEITA

SHELL-Huoltoasema

Kittilä — Puh. 51

YHDYSPANKKI

meidän pankki

luottamuspankki

LIHAPORTTI

Tornio Puh. 646

K. KAARLELA

LAPIN TV-HUOLTO

T. UTRIAINEN

Rovaniemi, Rovakatu 1, Puh. 16209

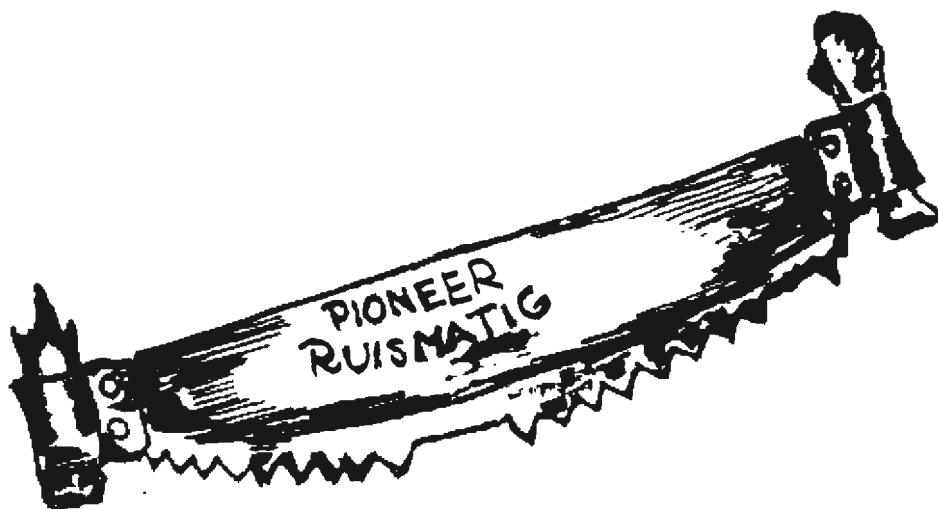
POHJOLAN AUTO OY

SODANKYLÄ

TÄYDELLINEN HUOLTO JA VARAOSAT

POHJOIS-LAPPI

SODANKYLÄN JA INARIN KUNNALLISLEHTI

LapJP:n MOOTTORISAHA m/1705

2-tahtinen vetotahti 12,5 kertaa suurempi kuin työntötahti.
on suositeltu hiihtovalmennus joukkueen käyttöön

VALINTA-KUNNARI

SALLA PUH. 130, 176

Pelkosenniemen Apteekki

SALLAN OSUUSKASSA

Rovaniemi — Pekankatu 12. — Puh. 5552

M-ASUSTEITA

V. KANSALA

IVALO PUH. 143

PARSIELII

Rovaniemi — Pekankatu 6 — Puh. 3363

Urheiluliike Juvonen Ky

IVALO PUH. 325

VIOLA

KUKKAKAUPPA

Rovaniemi Pekankatu 6. Puh. 2619

M. H. Komulainen

KULTA- JA KELLOLIIKE

ROVANIEMI, ROVAKATU 22

VEIKKO SALLA

VALINTAMYYMÄLÄT

Kairatie 11. Puh. 4531, Rovakatu 31. Puh. 3495

ROVANIEMI

LAPIN KALUSTAJA

Valtakatu 19, Rovaniemi, Puh. 2139

KÄYNTI KALUSTAJASSA KANNATTAA

LAPIN JAAKARIT — KÄYDESSÄNNE
ROVANIEMELLÄ PISTÄYTYKÄÄ MEILLÄ

Rovaniemi Rovakatu 2 puh. 3466

KOTIMAINEN ÖLJY-YHTIÖ

KESOIIL

AKKUALAN ERIKOISLIIKE

Rovaniemen Akku-Huolto

Kairatie 8 Puh. 4047

POHJOLAN SANOMAT

LAPIN LÄÄNIN SUURIN SANOMALEHTI

SALLAN SÄHKÖ

SALLA PUH. 50

HEINO ANTTILA

PUH. 218 MUONIO

SALLAN KALUSTAJA

SALLA PUH. 55

V. RAUTIO

PUH. 309 MUONIO

Polaris-Baari

— VIIHTYISÄ ILLANVIETTO-
PAIKKA

RADIO TV KALUSTE

A. J. KRONQVIST
MUONIO PUH. 246

Sodankylän Osuuskauppa

SALLAN VAATE

SALLA PUH. 14

ERÄ JA URHEILU

SODANKYLÄ PUH. 291

K-TAVARATALO

Aarne Kuukkanen Oy

SALLA

SODANKYLÄN KAUPPA OY

SUOSITTU OSTOSKESKUS

LINJA-AUTOLIIKENNE

VELJ. PELTOPERÄ

SALLA PUH. 118

ELINTARVIKE TEKSTIILI BAARI

OMA KESKUS:

Puh. n:o 72, 58 ja 469
Baari 350

SALLAN KAUPPA OY

SALLA PUH. 24

Vesterisen Pukimo

Sodankylä Puh. 83

ALJO-KENNEL

Kasvattaa Suomen pystykorvia, karjalan karhu-
koiria, Jämslän pystykorvia, harmaita, pysty-
korvia ja Lapin porokoiria, pentuja saatavana
Matti Kuivila, Sodankylä Lapint. 26 puh. 273

SOK SOKOS
OSUUSKAUPAT TAVARATALOT

Sodankylän Autokoulu

HARRINKOSKI

Sodankylä puh. 292

LAPIN VEDELLÄ —
ASKELEEN EDELLÄ

LAPIN OLUT OY